

بسم الله الرحمن الرحيم

د ټولنې معنوي، اخلاقي او ټولنیزارونه

عموماً که موږ او تاسې وگورو د رنگ او ذات له پلوه د نړۍ ټول انسانان سره یو رنگ دي. همدا رنگه په ټولیزه توګه د ټولو انسانانو کره وړه هم یو رنگ دي، انسان کارکوي، آرام کوي او داسې نور... د انسانانو پر دې برابري د افاقیت او تلپاتې کېدو بنسټ کېښودل شوی دی، همدارنګه د انسانیت او ورور ګلوی نظام مخ پر وړاندې روان دی؛ خو که په عملي توګه موږ که په نړیواله کچه وگورو؛ نو انسان پر بېلابېلو مدارونو روان دی. د ځینو هیوادونو انسانان مخ پورته روان دي او ځینې بیا ډېر ټیټ او پاتې دي. همدارنګه گورو د هر هېواد طبقاتي او ټولنیز نظام هم داسې دی، ځینې یې ډېر مهذب او لوستي دي او ځینې یې بیا د ټولنیزو ناخوالو او پدیدو له لاسه وروسته پاتې دي.

زموږ لویه بد قسمتي داده، چې د ژوند په بهیر کې له پېړیو پېړیو راهیسې غیر اسلامي هیوادونو موږ دې ته نه یو پرېښي، چې موږ دې په خپلې ټولنې اسلامي او ټولنیزارونه عملي کړو، همدا وجه ده، چې زموږ له اخلاقي اقدارو سره سره کولتوري روایات هم مسخه شوي دي. زموږ حاکمې ټولنې د پردیو د تقلید او تبلیغ په پایله کې موږ په پرله پسې توګه له اخلاقي اقدارو غورځولي یو. اوس زموږ لپاره هر ښه حاکم داسې حیثیت لري؛ لکه تېرو چې درلود. پخوا که د ټولنې وګړو له حاکمانو رنگ اخېسته، اوس حاکمان او آمره طبقه د ټولنې له خلکو رنگ اخلي. د دې یو بل علت دا هم کېدای شي، چې اوس نړۍ د یو کلي ښه غوره کړې ده. اوس هر څوک کولی شي، چې بل هېواد ته لاړ شي، خپل بچیان ورسره بوځي د هغه ځای کولتور او رسم ورواج عملي کړي، هماغه کولتور دلته راوړي، که لرې پسې لاړ نه شو اوس موږ کولای شو پخپل کور کې دا هر څه وگورو، ځکه چې نږدې په هر کور کې کمپیوټر، انټرنېټ، ګرځنده تیلی فون، تلویزیون او نورې خبري رسنۍ شته، چې موږ شېبه شېبه د نړۍ له حالاتو نه خبروي. اوس موږ له هر لوري د غیر اسلامي نړۍ په تقلید کې ښکېل یو، په پای کې گورو چې زموږ ځوان نسل د یوې لویې اخلاقي تباهیۍ پر لور روان دی. اوس پوښتنه دا راولاړېږي، چې موږ د دې تقلید، ساینس او وسایلو برسېره ولې دومره نا ارامه او نهیلي یو؟ دې تقلید موږ ته څه راکړل او څه مو دلاسه و رکړل؟ دا هغه پوښتنې دي، چې موږ یې ټول ځوابولی شو؛ خو ځکه یې په سترگو منو، چې دا زموږ د ژوند یوه لویه برخه جوه شوې ده، موږ که دا وسایل ونه کاروو، ژوند مو په ټپه درېږي. موږ دې ته تیار یو، چې اسلامي او اخلاقي اقدار دې ونه لرو؛ خو چې بې وسایلو نشو، موږ ښه پوهېږو، چې په همدې وسایلو موږ خپل اسلامي، اخلاقي او ټولنیز اقدار جوړلی شو؛ خو نه یې جوړوو؛ ځکه چې له مادیاتو او مادي خوښیو یې برخې یاتې کېږو.

Ketabton.com

جنسیت او پر کوچنیانو یې اغېزې

له خوراک او څښاک نه وروسته جنس د انسان د ژوند یوه مهمه برخه تشکیلوي؛ بلکې که په جنسي توګه یو انسان صحت مند نه وي؛ نو هغه به د رزق په لاسته راوړلو کې هم په پور توګه بریالی نه وي؛ لکه څرنګه چې انسان ډوډۍ د ژوندي پاتې کېدو لپاره یوه اړتیا بولي، همدارنګه که چېرې په انسان باندې که په غیر صحي انداز کې جنسیت غالب شي؛ نو هغه یې د جبران لپاره د ګناه، جرم او زیاتي لور ته مایله کېږي، د خوراک او پوښاک لپاره، چې انسان په غیر قانوني لارو کوم جرمونه او ګناوې کوي، پر هغې د جنسیت جرم، ګناه او سترې زیاته وي.

د جنس په اړه باید زموږ هڅې د ماشومانو د ښې روزنې لپاره داسې ګړندی وي؛ لکه څرنګه یې چې د حلال رزق لپاره کوو. موږ نه غواړو، چې زموږ کوچنیان دې بې کاره او چټل شیان وخورې؛ ځکه چې د هغوی د صحت غم راسره وي، همدارنګه باید د دوی روزنیز، اخلاقي او جنسي نزاکتونه په نظر کې ونیسو او د

دوی پالنه داسې په سمه توګه وکړو؛ لکه د صحت غم یې چې کوو، مونږ نه چې خپل ماشومان د جنسیت په اړه پوښتنه وکړي، موږ هغوی ښکښو او رټو یې. د دوی په ذهن کې هماغه بې ځوابه پوښتنې نورې رېښې هم غزوي، په دې ډول د دوی جنسي او غیر فطري هڅې لا پسې ګړندۍ کیږي او یو وخت ارو و مرو ګناه ته مرتکب کیږي. د دوی خپل فطري غوښتنې او بدني بدلونونه د دوی عادي ژوند هم بدل کړي وي. دوی په ټولنه کې دا تقلید ډېر لیدلی وي او د جبران لارې چارې یې لټوي.

همدارنګه ذهني پوښتنې او هڅې دوی د بې لارېتوب پر لوري لا ګړندي کوي او په بد اخلاقه ناستو پاستو، نشو او غیر اخلاقي فلمونو خپلې غریزې سروي. موږ له پېړیو پېړیو راهیسې په دې بدګوماني کې ښکېل یو، چې وایو جنس یوه غیر مهذب سکالو (موضوع) ده او پر دې بحث نه دی پکار. همدارنګه، چې په جنسي توګه په یو ماشوم کې کوم بدلونونه راځي، په دې اړه باید ماشوم خود مختاره وي، د جنس په اړه باید خپله روا پرېکړه وکړي او له چانه ونه پوښتي. له بده مرغه، چې موږ په لوی لاس د دوی جرمونه یو په دوه زیاتوو. نه دوی ته په دې اړه څه لارښوونه کوو او نه دوی ته دا زپورتیا ورکوو، چې خپلې مسلې رانه وپوښتي.

د ماشومانو جنسیت او پالنه

دا یوه ډېره لویه موضوع ده؛ خو له بده مرغه چې د غیر مهذبو خلکو په څېر موږ هم دې مسلې ته هیڅ توجه نه ده ورکړې. موږ ته چې د اسلام مبارک دین د جنسیت په اړه کومې لارښوونې کړې دي له هغې نه د انحراف (سرغړاوي) له امله موږ له بېلابېلو بدني او اروايي ستونزو سره مخ یو. عجب خبره داده، چې بیا په خپلو ګناهونو پرده هم اچوو او بېلابېلې پلمې ورته جوړوو.

اسلام مونږ ته خدای پاک یو پوره دین رالېږلی دی، که له کومو ستونزو او مسایلو سره مخ کیږو، د دې ټولو حکیمانه حل په اسلام کې شته؛ مګر موږ په حقایقو سترګې پټوو، د دنیا د نور کاروبار او راشه درشه کې چې څه رنګ دروغ وایو، همدارنګه د جنس په پېچلې معامله کې هم دروغ وایو. اسلام مونږ ته وایي، چې رښتیا ووايئ که ستاسې سر هم ځي.

لکه وړاندې وویل شول، چې د جنس موضوع د کوچنیانو لپاره هم ډېره جالبه او په زړه پورې وي، دوی په دې عمر کې د شنو لښتو په څېر وي. هر لوري ته مو چې زړه وغواړي کېږي، مونږ باید د دوی روا او معصومي پوښتنې بې ځوابه پرېږدو؛ خو داسې یو چاپېریال هم ورته جوړ نکړو، چې دوی په لوی لاس د جنسي تمایلاتو، عیاش او لوڅ فلمونو او یا د داسې منظرو لېدو لوري ته وهڅوو، چې جنسي بې لارېتوب رامنځته کوي. کوچنیان له هرې ښې او بدې پېښې او کیسې ډېر ژر اغېزمن کیږي. د دوی پر وړاندې باید زموږ د کورني چاپېریال مجلسونه، خبرې او کړه وړه داسې وي، چې د دوی لپاره مستقیماً درس ښه ولري، په زیاتو کورنیو کې لوستې سړي او مېرمنې وي، چې په خپل منځ کې لکه مېرمن او خاوند یې بې هوډه مجلسونه کوي، لاس اچوي او داسې نور....

له دوی ځنې بیا ځینې داسې وي، چې کوچنیانو ته په دې سترګه ګوري، چې ګني دوی ماشومان دي، په دې خبرو سم نه پوهیږي. برعکس مونږ ګورو، چې د دوی لپاره موږ په لوی لاس یو داسې چاپېریال رامنځ ته کوو، چې د دوی د بې لارېتوب سبب ګرځي.

همدارنګه مونږ که په کور کې تلویزیون ګورو او یا کمپیوتر، چې نږدې اوس په هر کور کې شته، باید داسې څه پرې د کوچنیانو پر وړاندې ونه ګورو، چې د دوی د جنسي او اخلاقي بې لارېتوب لامل وګرځي. نن سبا د ماشومانو پر ادبیاتو ډېر ښه کار روان دی په انټرنېټ کې ځانګړې ګورت پانې ورته جوړې شوې دي، زیاتو لیکوالو کتابونه پرې کښلي دي، شاعرانو د دوی په معصومه ژبه سندرې او شعرونه ورته ویلي

دي، همدارنگه د آرت (فن) په نړۍ کې ورته په زړه پورې تابلوگانې انځور شوې دي. په فلمي نړۍ کې ورته ډېر جالب او له درس څخه ډک فلمونه جوړ شوي دي.

د ماشومانو لپاره دا نړۍ او په نړۍ کې هر څه نوي دي هغوی د هر څه په اړه د تجسس جذبه لري. د لرگي يو عادي مېز، د لويانو لپاره يو عادي شى وي، هغه د يو ماشوم لپاره ډېر زړه راښکونکى وي. موږ د دوى په ژوند کې گورو، چې د ماشومانو د لوبو څيزونه؛ لکه نانځکې، توپونه، کوچنۍ موټرې او داسې نور څيزونه زموږ پر وړاندې هماغه د لوبو شيان دي او بس؛ مگر د دوى لپاره ډېر څه دي، ورته ژاړي، ورته خاندې، له لويانو ځنې يې په زور او په ژړا غواړي. هغوی زموږ د مېز په اړه هيڅ معلومات نلري. د هر څه په اړه د دوى په ذهن کې پوښتنې وي، همدا د دوى د بڼې او بدې زده کړې ورځې وي. په دې زمان کې د دوى ذهنونه د يوې سپينې تختې په څېر وي، په داسې مهال که چېرې د دوى د تندي او تجسس مطابق ددوى پوښتنې سمې ځواب شي؛ نو د دوى ذهنونه يې د تل لپاره ساتي. البته د دوى پوهول بايد د دوى په ژبه وشي. مانا دا چې په ساده او عام فهمه ژبه کې بايد دوى وپوهول شي. له دې لارې د ماشومانو ذهني صلاحيت او استعداد زياتيږي، د هغوى په زړونو کې له زده کړو سره مينه زياتيږي، که بر عکس ماشوم بې عزته او ټکول شي؛ نو دوى ته ډار پيدا کيږي او په همدې کم عمري کې چې ددوى کوم استعداد او پوښتنې وي هغه پخپل ځاى پاتې شي. دلته دوى د خپلې کم علمي په وجه له ډېرو څيزونو څخه ډاريږي او تل يې په ذهنونو کې اذنگي خوري وي.

کله کله داسې هم کيږي، چې ماشوم د يوې داسې پېښې په اړوند وپوښتي، چې د دوى له عمر او تجربو څخه لرې وي. په داسې حالاتو کې هم بايد دوى ونه رټو او په عامه ژبه کې دوى وپوهوو. کېدای شي يو وخت له تاسې نه د خپل وجود د خاصو برخو په اړه وپوښتي، چې دا څه شى دى؟ يا د خپل کوچني ورور او خور د پېدايښت په اړه وپوښتي، چې دا مې مور له کومې راور؟ داسې پوښتنې کول ددوى فطري حق دى، د داسې پوښتنو ځوابونه؛ لکه وړاندې وويل شول د دوى د عمر او ذهني استعداد مطابق ورکول پکار دي. که تاسې دا بده محسوسوئ يا يې د دوى د عمر وړ پوښتنې نه بولئ؛ نو دا د دوى په ذهنونو ډېرې بدې اغېزې ښندي او د دوى ټول راتلونکى له پوښتنو پوښتنو سره مخ کيږي.

موږ ځينې خلک گورو، چې ډېر ډارن او بې زړه وي، په داسې خلکو کې هم ځوانان وي او سپن گيري، مانا دا چې د عمر قيد شرط نه دى پکې، که د داسې خلکو شننه وکړاى شي؛ نو جوته به شي، چې دوى فطري داسې نه دي؛ بلکې د دوى ددې کردار په تشکيل کې د دوى د کوچنيوالي د پېښو ژور اثر دى. کوم ماشومان، چې په کراتو کراتو وهل ټکول او بې عزته کيږي د هغوى په زړونو کې ارو مرو يو ډار رازرغون وي، هغوى چې لويان شي؛ نو د عادي کسانو په څېر نه وي، هغوى يا د تل لپاره ډارن او بې زړه وي او يا هم نافرمان او بې باکه وي.

د هر انسان د کړنو وضعيت د دده په کوچنيوالي کې جوړيږي، که په کوچنيتوب کې يو ښه چاپېريال ومومي؛ نو چې لوى شي هم زړور او خوش طبعيږي وي، هغه نه ډاريږي او نه هم ځان سپک ايسوي؛ بلکې پخپل ځان يې پوره پوره باوري وي.

د نجونو جنسيت او ستونزې

زموږ ټولنه يوه بله غټه نيمگړتيا دا لري، چې د هلک پر نسبت انجلۍ ته ډېر سپک گورو، په کوم کور کې، چې انجلۍ وزيري؛ نو په ځاى د دې چې خلک پرې خوښي وکړي د وير يو تغر خور شي. که د چا زامن وي هم ښه ده او که پرله پسې خدای پاک لوڼه ورکړي؛ نو د نا شکري نارې مو تر آسمانه پورې رسيږي. د هلک په نسبت له جينۍ سره لږه مينه کوو، د هلک غوښتنې ورپوره کوو او د انجلۍ شاته غورځوو. جينۍ د پښو

پېزار گڼو او يوازې يې د جنسي غريزو د سرولو يوه آله گڼو، د هغوی حقونه غصب کوو او پر ارمانونو يې خاورې اړوو.

زیات خلک په دې سبب د نجونو له ښوونې او روزنې سره زړه راښکون نه لري؛ ځکه چې دوی د پردیو کورونو وي. نجونو ته داسې یو سپک احساس ورکول د دوی راتلونکي د ډېرو پوښتنو سره مخ کوي، هغوی د پردیو کورونو په اړه رنگا رنگ سوچونه کوي. د دې هیلې، چې په خپل کور کې ترسره نشوي؛ نو په پردی کور کې به څه ترسره شي، د هغه ځای له بېگانه چاپېریال څخه هغه د پلار په کور کې ډارېږي.

د نجونو ژوند او راتلونکي دلته له یو بل گواښ سره هم مخ وي، هغوی ته دا تصور ورکول کیږي، چې په دې ټولنه کې یوازې له ښایسته نجونو سره مینه او ودونه خلک کوي، له بدرنگې انجلۍ سره یې خاوند مینه نه کوي. په زیاتو کورنیو کې د مور پلار او کورنۍ لخوا ناوړه نومونه اېښودل کیږي، د گړنگنې، سپگنې، کرې، لنډۍ او نومونه له هغوی نه په پېغلته کيږي. په پای کې د چم گاوند خلک هم هماغه نوم ورته کاروي. وايي چې خپل مال په چا سپک وي؛ نو په ټولې دنیا سپک شي، یا خلک متل کوي، چې: د خپل کور پېغله گړنگه وي.

داسې بېځایه تصورات او رسمونه د نجونو په عملي ژوند هم بدې اغېزې ښکاري او د دوی ازدواجي ژوندون هم له گواښ سره مخ کوي. دا په یاد لرئ، چې پر ماشوم د نورې کورنۍ پر نسبت د مور اثر زیات وي، په ځینو ماشومانو کې اروايي نیمگړتیاوې د مور له لوري په میراث کې پاتې کیږي. دا لړۍ همداسې پسې غزېږي، همدا انجلۍ چې مور شي؛ نو د دې بچیان؛ لکه مور او نیا یې چې وه، په رنگا رنگ اروايي ناروغیو اخته کیږي.

د هلکانو پر نسبت د نجونو تربی او روزنې ته زیاته پاملرنه پکار ده، په نجونو کې، چې په جسماني توگه کوم بدلون رامنځته کیږي، هغه د جنس له لوري له هلکانو سره ډېر توپیر لري. نجونې په داسې بدني بدلون باندې ډېرې یريږي. د یوې ښې او هوښیارې مور دا فرض دي، چې خپلې لوڼې د هغوی د بدني او جنسي بدلون په راز ښې پوهې کړي، په دې موخه، چې هغوی ته په راتلونکي کې ډار او ستونزې نه وي. جنسي ځواک د هر انسان د شخصیت یوه اړینه برخه وي، چې له سترگو پناه کول یې د دوی راتلونکي له بېلا بېلو گواښونو سره مخ کوي. په کم عمر کې مونږ کوچنیان له جنس او د هغوی له بدني بدلونونو څخه په ډېرې آسانی سره پوهولی شو؛ مگر دا اړینه ده، چې خپله مور او پلار او په ټولنیز چاپېریال کې یو سالم او صحت مند تصور موجود وي، باید نه دوی له دې نوم څخه وډار شي او نه هم خپلو ماشومانو ته داسې بدرنگه تصور ورکړي.

د پورتنیو خبرو لپاره دا اړینه ده، چې پلار خپل زوی د یو غلام په ځای یو ښه دوست وگڼي او چې لور یې پېغله شي په جنسي ځواک او د دې په پایلو ورته کیسې وکړي. همدا رنگه یې مور باید؛ لکه یوه همزولې د هغې په رازونو کې ورسره شریکه شي او روغې لارښوونې ورته وکړي.

د ماشومانو د بې لارېتوب آسباب

ځینې وخت مونږ په لوی لاس د ماشومانو د بې لارېتوب اسباب جوړوو، هغوی ته مو دومره واک او اختیار ورکړی وي، چې هغوی په خپل ستر تر لري لري ځي، د همزولو ودونو ته ځي، په ښارونو کې بې ځایه گرځي او بې ځایه لگښتونه کوي، اصل خبره داده، چې د نورې کورنۍ او د خپلو اعمالو او کړو وړو د مهال وېش په څېر باید پلار هم له خپل زوی او لور سره حساب کتاب وکړي. د هغوی ملگري او ناستې پاستې ځای او ملگري وپېژني. د جاهلو خلکو له صحبت او بې هوډه مجلسونو څخه باید ماشومان وژغورو. په خپلو ماشومانو تردې بریده هم باور نه دی پکار، چې سبا د بې لارېتوب یوې ژورې کندی ته پریوتی وي.

زمونږ د دې بې وسه ټولنې اکثره پلاران د نړۍ په نورو هیوادونو کې د مزدوری لپاره په سفر تللي دي، هغوی له هغه ځایه د خپل زوی او لور لپاره د خپل کور او نورو وگړو پر نسبت زیاته مینه لري. له هغه ځایه، چې هر وخت کور ته تیلی فون کوي؛ نو پر خپلو بچیانو غږ کوي، چې درس وایی، نور مو چې هر څه پکار وي، زه یې درلېږم. دا چې نن سبا د فحاشۍ ډېر اسباب راغلي دي؛ لک تلویزیون، سي ډي، کمپیوتر، گرځنده تیلیفون او داسې نور، هر ماشوم غواړي، چې پخپل کور کې دې دا ټول وسایل ولري. په کور کې داسې څوک نه وي، چې دې الاتو د سمې کارونې لارښوونه ورته وکړي. هغه وي، چې په لوی لاس مو خپل بچیان بې لارې کړي وي. همدارنگه گورو، چې پلاران له هغه ځایه پېسې هم د خپلو بچیانو په نوم رالېږي. میندې چې اکثره یې زمونږ د ټولنې نالوستې دي، هغوی په بېلا بېلو پلمو غولوي او پېسې یې ځایه لگوي.

په نجونو او هلکانو کې د بلوغ د لومړیو پېښو آغېزې

انساني ژوند له بېلا بېلو مدارونو څخه تېرېږي، کوچنیتوب، ځواني او بوډاتوب، هر زمان ځانگړې ارزښت لري، دا بې ځایه ده، چې ووايو د عمر فلانۍ برخه بارزښته ده، البته هغه مهال، چې ماشومتوب پای ته رسېږي او ځواني پیل کیږي، مانا دا چې هلک بالغیږي دا د ژوند تر ټولو بارزښته او نازکه مرحله وي. په دې دور کې په انسان کې ذهني او بدني بدلونونه رامنځته کیږي، دا بدلون اړو مرو یو ښه یا بد غبرگون رامنځ ته کوي، دا بدلون تعمیری هم کېدای شي او تخریبي هم. له بده مرغه، چې زموږ په ټولنه کې د دې غبرگون د بدو په کتار کې راځي.

زمونږ د ټولنې ځوانان او نجونې په دې عمر کې د خپلو جنسي عقدو او اوروو سرلو لپاره شپه ورځ خیالي مانی جوړوي. هغوی ددې په لټون کې نه ستړي کیږي او بالاخره یې د ژوند دا بارزښته او په زړه پورې دوران په عشق، ارمان، جهالت او بې لارېتوب تمام شي.

یاد لرئ، چې د فحاشي او جنسي غوښتنې له یو بل سره نږدې دي؛ مگر دا دواړه بېلا بېل څیزونه دي. د جنسي جذبې په اړه د خیالاتو او افکارو تبادله پر فحاشي گډیږي، په دې مقام باندې، چې کوچنیتوب پای ته رسېږي او ځواني پیل کیږي، ځوانان او نجونې له یو عجیب کیفیت سره مخ کیږي، چې د هغې ځینې څرگند سببونه دي، د هغې یو سبب دا دی، چې په جنسي جذباتو کې لذت (خوند) وي او انسان په فطري توگه لذت خوښوونکی دی، له بده مرغه چې د دې عمر کسان له بلوغ پېل کېدو سره خپل جنسیت او جذبات بې ځایه کاروي، دا به وروسته درته په گوته کړم، چې د بلوغت په پېل کې باید کوم احتیاطي تدبېرونه په نظر کې ونیول شي.

د نجونو بدني بدلون تر هلکانو زیات روڼ او څرگند وي، دا مهمه نه ده، چې دلته دې د هغې یادونه په تفصیل سره وکړو؛ ځکه چې په دې ټولې میندې او نجونې پوهیږي. زه دلته میندو ته دا یادونه کوم، چې په نجونو کې کوم بدلون چې ډېر بوږنوونکی دی، هغه د حیض (میاشتنی عادت) لومړی څاڅکی دی. په څوارلس کلنو یا پنځلس کلنو نجونو کې د حیض نښې پیل کیږي. موږ باید د دې بدلون تقدس (سپېڅلتیا) مطالعه وکړو. خدای پاک نجونو ته د دې بدلون په راوستو سره د مور جوړېدنې زېږی ورکوي، چې یوه ډېر لوی نعمت دی؛ ځکه هغه به یوه مور جوړیږي.

په نجونو کې بدني او جنسي بدلون

هغوی د دې بدلون په لېدو ډېرې یريږي، له خپل ځان نه د وینې په وتو یې یو رنگ وحشت له ځانه سره واخلي، دا چې هغه وینه د دوی له شرمگاه څخه وځي په دې اړه څو موږ گورو، چې په دې اړه د دوی له یو چا سره خبرې کول هم عیب ښکاري. له بدن نه پرته په ذهن کې هم تغیر راځي، چې د بدني بدلونونو په نسبت ډېر

بارزېسته دی. دا په یاد لرئ، چې ذهن او خیالات پر بدن باندې دومره اثر کوي، چې بدن له بېلا بېلو ناروغيو سره مخ کوي.

همدارنگه په ذهن کې هم بدلون راځي، چې د بدني بدلون پر نسبت ډېر د پام وړ دی، دا په یاد لرئ، چې د ذهن پر باندې دومره اغېز وي، چې بدن له بېلا بېلو ناروغيو سره مخ کولی شي، په همدې اساس په ذهني بدلون ډېره توجه پکار ده. د بلوغت لومړنۍ مرحلې ځکه مهمې او د پام وړ وي، چې د کوچنیتوب بې فکري له منځه ځي او د ژوندانه حقایق رامنځته کېږي، مسولیتونه رامنځ ته کېږي او یو نوی ژوند پیل کېږي. دا چې مونږ کوچنیان له خپلو دې مسولیتونو لپاره نه وي آماده کړي؛ نو گورو چې دې ځای ته په راتگ سره د دی د تېبستې لاره غوره کوي. د دی د تېبستې دوه لاملونه وي، خود لذتي (له ځان څخه خوند اخیستنې) مانا دا چې له خپل ځانه په غیر اصولي لارو خوند اخلي، داسې یې د جرم احساس په ضمیر باندې سپور وي او تر پایه ورسره کېږي.

د تېبستې دویم کیفیت داسې دی، چې د انسان په فطرت کې خپل سري او سرکشي (سرغړونه) پیدا شي، دا کیفیت په هلکانو کې ډېر زیات وي، په نجونو کې هم دا کیفیت وي؛ خو هغوی د شرم، پردې او کورنیو بندیزونو په وجه خپل سري او سرکشي نشي کېدلای، البته دا شرم، پرده او کورني بندیزونه د نجونو دا سرکشي او خپل سري له منځه نشي وړلای یو څه نرمښت پکې راوستلی شي، د دې غیرگون عموماً ښه نه وي، له دې امله نجونو ته اروایي ناروغۍ ورپېښېږي او د جذباتو د نه سپړولو له امله له بېلابېلو ناروغيو سره مخ کېږي.

تاسې به لېدلي وي، چې په دې عمر کې هلکان ډېر جذباتي وي، د دې علت دا وي، چې باندنۍ چاپېریال ډېر خراب دی، په همدې خاطر د هلک د خپل ذات ننۍ چاپېریال هم خرابېږي. د دې نینګړتیا یوه لویه وجه د کورني بېکاره چاپېریال ده او دویمه وجه یې د خپل نفس بې ځایه غوښتنې دي. هغه تر آخره غواړي، چې بې فکره او بې مسولیته و اوسي، د دی دا زیار او هڅه شعوري نه؛ بلکې غیر شعوري وي، هغوی ته دا جوتنه نه وي، چې د ودې د بلوغت له دې دوران او ډار نه په تېبسته کې دي او شاتګ کوي. دا یو غیبي ځواک وي، چې دوی پر مختګ ته نه پرېږدي.

ځینې داسې ماشومان هم وي، چې له اړتیا زیاته پاملرنه او مینه د کورنۍ لخوا ورسره کېږي. مور او پلار یې بې ځایه نازوي، دا رنگ ماشومان چې ژښتوب ته دا خلیږي؛ نو په دوی بڼه راخوړه شي، دوی نه پوهیږي، چې دا ډار او بڼه څه ده. ځینې ماشومان بیا داسې وي، چې هغوی ته ډېره توجه او مینه نه ترلاسه کېږي. مور و پلار او کورنۍ یې هر وخت سره په خپلو منځونو کې لاس او گریوان وي، دوی ته چې څومره پکار دی شفقت او مینه نه ترلاسه کېږي، هر وخت وهل، ټکول او بې عزته کېږي، دا رنگ ماشومان بلوغ ته په رسېدو د یوه نا مالوم ډار سره مخ کېږي، هغوی په لاشعوري توګه د مینې لټوونکي وي. دا چې له کوچنیانو سره مینه د هر انسان خاصه وي؛ خو دوی ترې بې برخې وي او راتلونکي یې له بېلا بېلو ستونزو او کړاوونو سره مخ شي.

د بلوغت په پیل کې

انسان چې د کوچنیتوب کوم اثرات په لاشعور ذهن کې ځای پر ځای کوي، هغه د بلوغت په زمان کې وارد واره راوړېږي او د انسان د روغ فکر کولو مادې تخریب کړي، دا په یاد لرئ، چې ستاسې په لاشعور ذهن کې چې کوم یادونه او خاطري خوندی دي دا له هغه وخت راهیسې راپیل شوې دي، چې تاسې د خپلې مور شېدې رودلې، دې خاطرو ستاسې شعوري فکرونه او خوځښتونه د ځان تابع کړي دي. دا یوه اروایي پېښه ده، چې قدرتي راپیدا کېږي. د دې مخنیوی ناشونی دی، البته که سړی یې په غبرګو کې یو څه محتاط و اوسي؛ نو یو څه کولی شي.

گورئ! وړاندې يادونه وشوه، چې د بلوغت په دوران کې د کوچنيوالي اثرات شدت پيدا کوي، په نجونو او ځوانانو کې د دې غبرگون بېلابېل کېدای شي، ځينې ځوانان او نجونې سرکشه او بې لارې شي له خپله کوره يې زړه تور شي، که په علمي چاپېريال کې وي، يا يې کورنۍ پابنده وي، بيا هم غبرگون ډېرېدنه وي. که چېرې يې کورنۍ چاپېريال پراخه وي، شايد ډېرې بدې لاسته راوړنې ولري. په داسې هلکانو او نجونو کې ډېرې داسې وي، چې د مرگيانو ناروغي ورته پيدا شي. نجونو ته يو ډول بله ناروغي (هسترياکي) پيدا شي. دا ناروغي که د بلوغ په پيل کې پيدا شوې، نو وپوهېږئ، چې ستاسې په ځوانانو او نجونو د کوچنيوالي بدې اغېزې په دې شپو کې رابرسېره شوې، خو له بده مرغه، چې اوس يې دوی د جبران يوه لاره هم نه وينې.

يادې شوې دواړه ناروغي د جنسي بې لارېتوب زېږنده هم گڼلې شو، له بده مرغه چې زموږ په ټولنه کې د دې درملنه مرگونې وي، پرته له دې چې د دې ناروغيو د پيدا کېدو سبب پيدا کړو، بېلابېلو رنځپوهانو ته د درملنې لپاره ورځو. هغوی مجبوراً راته د آرام او اعصابو درمل ليکي، چې د دې پايلې زموږ کاروباري ژوند ډېرې بدې پېرېځي يا ډېرې خلک په تاويزونو او زيارتونو د دې درملنه کوي هغوی بېلابېل پرهيزونه ورکوي، په داسې حالاتو کې يې د کورنۍ سترگې هم د دوی لوري ته مرکوزې وي. يوه لوري ته دوی نشي کولای، چې مناسب خوراکونه وکړي؛ ځکه چې پېر، فقير او يا هم د زيارت کوم منجور پرهېز ورکړی وي او بل لوري ته داسې ناروغ د ځان لپاره د آزاد گرځېدو او له ملگرو سره د بڼدار کولو وخت او موقع نشي پيدا کولی، هغه په دې خاطر، چې کورنۍ يې په دې وخت کې پرې يرېږي، چې چېرته راپرې نه وځي يا کومه بله ستونزه ورته پيدا نشي.

تاسې په دې وپوهېږئ، چې دا ناروغي ولې رامنځته شوې دي، د دې اصل علت دا دی، چې ناروغ د بلوغ په پيل کې جنسي او جسماني تغير نه دی منلی او د جنسي بې لارېتوب پېرسۍ يې منگولې ښځې کړې دي. په نجونو کې د بلوغت پيل تر دې هم له خطر څخې ډک وي، دا چې زياتې نجونې شرم کوي او خپل راز او ناروغي د شرم له وجې له چا سره نشي شريکولی، کله چې کومه انجلۍ په لومړي ځل خپله د حيض وينه وگوري؛ نو هغه له شرمه خپلې مور ته هم زړه نه ښه کوي، چې ورته ووايي. دا چې په دې ورځو کې ځانگړی پرهېز او آرام ته اړتيا وي، د لا علمي په سبب نجونې هغه تر سره نکړي، چې د دې پايلې هغه وخت څرگندېږي، څه مهال چې انجلۍ واده شي په زياتو نجونو کې داسې زخموڼه پيدا شي، چې بيا يې يا اولاد نه کېږي او يا هم نورې بدې ناروغي ورته پيدا کېږي.

د ځوانانو او نجونو د مور وپلار مسوليتونه

نه پوهېږم زموږ ميندې او پلرونه تر اوسه پورې ولې د خپلې تېرې زمانې سوچونه زموږ د دې زمان د بچيانو لپاره کوي؟ سمه ده هغه وخت دومره بې حيايي نه وه، په يوه کوټه کې به پلار، تره او دوه درې وروڼه، چې ودونه به يې هم درلودل سره اوسېدل، نجونې او هلکان به يو ځای سره گرځېدل، لوبې به يې سره کولې، غرونو ته به سره تلل او داسې نور.....

اوس خو موږ تاسې گورو ټولو ته څرگنده ده، چې د اوسنۍ زمانې د هرې ټولنې چاپېريال څنگه دی، دوی غواړي، چې د خپلو پخوانيو ذوقونو په کنډوليو کې پر مونږ هم هغه اوبه وڅکي؛ خو داسې نه ده، اوس وخت د جنس او جنس پرستي پر تورو يو درې کلن څلور کلن ماشوم هم پوهېږي دويمه لويه تېروتنه د پلرونو او ميندو داده، چې هغوی ته خپل اولادونه بيخي بې لارې نه ښکاري، هغوی چې په هر عمر کې وي راپورته کېږي او خپل مور وپلار په بېلا بېلو بهانو غولوي او نورې خپلې عقدې په بې لاريتوب سړوي. دوی ته که څوک يار دوست ورياده کړي، چې زوی يا لور دې داسې کوي، نو په ځای د دې چې پلټنه يې وکړي، د دوی پر دماغو لا بدې اغېزې ښکاري. زموږ د ټولنې مور وپلار دانه کوي، چې د خپلو بچيانو د ناستې پاستې ځايونه

درک کړي، د هغوی نیمګړتیاوې وګوري، بچیان یې د ښوونځي او کورس په پلمه په زرګونو پیسې ترې اخلي یا یې هم ورته له خارج څخه رالېږي او هغوی پرې خپلې عیاشي کوي. لکه وړاندې چې یادونه وشوه، چې د بلوغ په پیل کې ځوانانو او نجونو ته دوه لارې وړپاتې وي، یوه هغه تیاره لار ده، چې دوی پکې یو چاته د مسیحا په څېر سترګې پر لاروي؛ خو څوک ونه مومي او دویمه یې د بې لارېتوب او د خپلو غریزو د سرولو لار ده، چې دوی ته تګ پرې ډېر ستونزمن نه وي. دا چې هیڅوک یې لارښود نه وي؛ نو ګورو چې ځوانان، لکه اوبه خپله د ځان لپاره لاره باسي. له بده مرغه چې دا لاره نه وي، یو ځنګل وي، یوه لویه کنده وي، چې هغه پکې غورځي پرځي. که نور یې هیڅ زور نه رسیږي یوه لاره خو ښه ورمالومه وي، چې هغه خودلذتي یانې له ځانه څخه خوند اخیستل دي. دا چې دا لاره څومره له ازغیو ډکه ده او پایلې یې څومره له کړاوونو ډکې دي، دا دوی ته تر هغې نه څرګندېږي ترڅو یې چې ټکرې نه وي خوړلې.

ځوانان او نجونې ولې جنسي بې لارېتوب ته مخه کوي؟

وړاندې د بلوغ په پیل کې د ځوانانو او نجونو د جنسي بې لارېتوب او له ځان څخه د خوند اخیستنې په اړه خبرې وشوې، غواړو چې پر ځینو نورو برخو یې هم دلته وغږېږو، دلته یو ځل بیا هماغه خبر تکراروو، چې ستاسې اولاد ستاسې د لاروایي په سبب د بې لارېتوب لاره نیولې ده. هغوی چې په بل ځای کې خپلې جنسي غریزې نشي سرولي؛ نو مجبور دي، چې د خپلو بې لارې ملګرو په مرسته او لارښوونه له خپل ځان څخه د شهواني قوت د ترلاسه کولو هڅه وکړي. ستاسې بچیان او نور ټول انډیوالان یې ارو مړو په کور کې کبل، ډش اتن، کمپیوټر او یا هم انټرنېټ لري، دا اسباب د بې ځایه کارولو په سبب دوی د فحش او بې لارېتوب لوري ته په منډو بیایي. ګورئ! جنسي غوښتنې د انساني فطرت هغه غوښتنې دي؛ لکه موږ او تاسې، چې خوراک او څښاک ته اړتیا لرو، هر انسان د دې تړو او نا وړو اغېزو روغ پاتې نه دی.

هلکان بلوغ ته تر رسېدو وړاندې د جنسي جذباتو د پارولو هڅه کوي، ځینې هلکان د بلوغ هغه صحنې، چې انسان یو ناڅاپه او په فطري ډول پرې پېښیږي، دوی تر هغې وړاندې هغه ځای ته ځانونه رسولې وي. داسې هلکان بیا د بې لارېتوب تر پولو اوږدلي وي. دلته پر دوی یو بل ځواک بری ومومي، هغه ځواک د پېښماني او بېرته کوچنیتوب ته د ستنېدنې هڅه ده، اوس نو دوی د حیرانۍ په داسې برید ولاړ وي، چې یوه لوري ته هم لاره نه مومي. یواځې یوه داسې لاره وړپاتې وي، چې تر دې هم مرګونې او له ضرره ډکه وي، هغه لار خیالي محلوله جوړول، فحش فکرونه کول او بې ځایه تصورات کول دي. دوی په دې ځای کې د نړۍ ښکلا، خوند او مزه له ځانه څخه په خوند اخیستو کې ګوري، دا په دې خاطر چې نور یې چاته لاس نه رسیږي. زیاتو ځوانانو په دې موخه، چې هلکانو سره بې ځایه مینه وکړي او یا هم جنسي اړیکې ورسره ټینګې کړي، خپله د دې ښکار شي، چې خپل جنسیت له نورو قربان کړي، مانا دا چې داسې اموخته شي، چې نور خلک په زور هڅوي تر دې چې پیسې هم ورکوي، پدې موخه چې هغوی ورسره لواطت وکړي. دا ناروغي وخت د وبا ښه غوره کړي، خپله خو یې چې څومره ژوند تیرېږي، د خلاصون هیڅ اسباب نه ویني نور هغه وګړي هم، چې له نوموړي سره دا عمل کوي، هغوی هم د داسې ناوړه عملونو عادتې شي. کرار کرار یې دا اثر پر خپلې کورنۍ او له وخت په تېرېدو سره پر بچیانو هم پرېوځي.

وړاندې یادونه وشوه، چې د دې ټولو ناروغيو او بد بختیو لاملونه له اولاد څنې د کورنۍ او مور وپلار بې پروايي د لوڅو فلمونو لیدل او د خپلو بچیانو د ناستې پاستې ځای نه څارل دي. داسې دا فکر وکړئ، چې ستاسې په کورونو کې د عیاشۍ اسباب، لکه تلویزیون، ډش اتن، کمپیوټر او انټرنېټ نشته؛ نو مو بچیان نشي کولای، د فحاشي لور ته لاړ شي؛ خو داسې نه ده ستاسې په چم ګاونډ کې به ستاسې د بچیانو داسې ډېر انډیوالان ارو مړو وي، چې هغوی دا وسایل لري. تر دې چې تاسې به پرې خبر هم نه وای، چې ستاسې بچیان اکثر له ښوونځي پټیږي او له ناوړه ملګرو سره د هغوی په کورونو حجرو او په بازار کې په

سينماگانو کې بېلا بېل فلمونه گوري، اوس خو هېچرته هم د تگ اړتيا نشته، چې هلکان په فحاشۍ پسې ولاړ شي. اوس خو له هر هلک او نجلی سره دا وسايل پخپل جېټ کې دي، اوس له هر چا سره گرځنده (موبايل) شته هر څوک کولی شي، چې په اسانۍ سره هر ډول سندري او فلمونه خپل تېليفون ته ولېږدوي.

نن سبا د ځوانانو د بې لارېتوب او له مطالعې څخه د سرغړونې په موخه يو بل شی هم په بازار کې سرعام پلورل کېږي او زموږ د ټولنې لوستي ځوانان يې په ډېره مينه او پرمسلسل ډول رانيسي، هغه څه دي؟ فحش او لوڅ ناولونه، چې په بازار کې نږدې په هر کتابتون کې تر لاسه کېږي. دا نو داسې بېکاره اموخت لري؛ لکه د يوې په زړه پورې ډرامې يا سريال، چې په نيمه کې يې پرېښودل چاته خوند نه ورکوي، نن سبا خود دې ناولونو پلورنکي او خوروونکي دومره سپين سترگې شوي دي، چې د دې ناولونو پر پښتو يې لوڅ انځورونه هم چاپ کړي وي، هر څومره يې چې پښتۍ (ټايتل) ښکلی، جذاب (زړه راښکونکی) او له فحش انځورونو ډک وي، هومره يې بازار تود وي.

د ځوانانو او نجونو د فحاشۍ او بې لارېتوب يوه بله بېلگه د نن زمان لباس او جامه ده، زموږ پلرونه او مېندې په دې وياړي، چې لور يې نرۍ جامې کړې دي، پروني يا شال يې د سر په ځای له غاړې تاو کړې دي. په بازار کې گرځي، چې کومه نوې کپړه (رخت) وويني د خپلې لور لپاره يې راوښيي، که په ډېرو ځايونو کې وگورو پلاران دومره وخت نه لري، چې خپلو لویو ته دې د هغوی د خوښې پېزار او جامې راوښيي، هغوی انجونو ته پيسې ورکوي او هغوی يې پخپله خوښه په بازار کې رانيسي او د خپلې خوښې په خياط يې ځانته گنډي. هغه تر ټوله ښه خياط دی، چې په ډېر هنر سره داسې کميس وگنډي، چې د وجود خاصې برخې ترې ښکاري.

موږ که هر څومره خبرې د ځوانانو او انجونو پر بې لارېتوب او تباهي وکړو، بيا هم د کورنۍ او مو و پلار د تعاف او بې پروايي لوري ته راگرځو. زموږ د ټولنې د ځوان نسل په بې لارېتوب کې زيات لاس زموږ د پلرونو او ميندو دی. تر هغې چې د ټولنې هر وگړی له خپلې کورنۍ څخه د دې ناروغۍ د ورکېدو هڅه ونکړي، زموږ دا ټولنه به تر اېده د تباهي په لور روانه وي.

موږ وپلار بايد له بچيانو سره په دوستانه چاپېريال کې واوسي.

د موږ وپلار لپاره دا اړينه ده، چې له خپلو بچيانو سره او د کورنۍ له نورو غړو سره دوستانه بې تکلفي او اړيکې وساتي. پوهان په دې باور دي، چې لور، زوی او زده کوونکي په سخت درېزي، قيوداتو (بنديزونو) او لکچر باندې له بې لارېتوب نه رامنځ کېږي. يو زوی پر خپل پلار باندې خپلې غوښتنې ترسره کولی شي؛ خو د هغې غبرگون ته نشي تم کېدلای. پلار ته يې دا بېخي نه جوتېږي، چې د زوی غبرگون به يې څه وي. د ځوانۍ په لومړيو مراحلو کې هر هلک د باغي توب لا شعوري انتقامي جذبه لري.

اړينه دا ده، چې پلار په کوچنيوالي کې له خپلو بچيانو سره يو دوستانه چاپېريال ولري او د هغوی جذبې وڅاري، خبرې يې واورې. هغه کيسې او خبرې که د هغوی د جنسيت په اړه هم وي، پلار يې بايد بده پرې ونه مني. پلرونه بايد د خپلو بچيانو د جذبو اظهار ته غوږ شي، ما شومان نشي کولای، چې د جنسيت په اړه کوچنۍ خبره هم د خپل پلار يا د کورنۍ د نورو غړو په وړاندې وکړي. زه دا نه وایم، چې يوازې د جذباتو او جنسيت په اړه دې د دوی خبرې واورو او بس، نه زموږ دوستانه چاپېريال بايد داسې وي، چې دوی ته د هر ننگ خبرو د اظهار موقع ورکړو په کور کې که سياسي بحث و، هغوی پرېږدئ، چې څه پکې ووايي، دا فرض نه ده، چې دوی دې سم قضاوت وکړي، که د کورنۍ ستونزو په اړه يې کومه خبره کوله تاسې هغه ته په درنه سترگه وگورئ، خبرې يې واورئ، همدارنگه دوی ته موقع ورکړئ. چې د ښوونځي، ښوونکو او ټولگيو والو په اړه درسره خبرې وکړي. نن راته فلاني ښوونکي داسې وويل، فلانکي شاگرد يې په ځواب کې داسې وويل، نن زموږ د فلاني مضمون درسي موضوع داسې وه.....

له دې سره يوه لور ته د هلك او انجلۍ هغه عقدې سپريږي، چې بايد يو خوك ورسره همدردې وکړي، خبرې يې واورې، شاباسې ورکړي بل لور ته يې هماغه درس په ذهن کې لاس ته راوړي. د کورنۍ نور غړي هم له هغې موضوع ډېر څه زده کوي. په دې ټولو سربېره يې زغم او حوصله زياتيږي او د پلار د شفقت تنده يې هم ماتيږي.

د خبرو په جريان کې يې که کومه تېروتنه وکړه، بايد هغوی ونه ښکېنځو، هو د دوی رايه او نظريه هم ناسم وي دخبرو سر او بېخ به يې هم مالوم نه وي، که په کورنۍ کې هلکان ډېر و يا تاسې پوهېدلې، چې نشي کولای په سم ډول يې په مجلس کې وپوهوئ؛ نو گوښه يې وپوهوئ.

له دې سره به ستاسې ماشومان ټولنيز شي، داسې نه ده پکار، چې د نورو مشرانو په ناسته کې که کوم بحث کې ستاسې ماشومان ورټوپ کړي، تاسې يې وښکېنځئ يا ورته ووايئ، چې دا ستاسې کار نه دی، يا په هر څه کې کار مه لرئ هغوی ته موقع ورکړئ، چې کرار کرار ټولنيز شي.

پر ماشومانو څه وېر شفت؟

پر ماشومانو ستاسې شفت او ناز داسې نه دی پکار، چې هغوی ته؛ لکه وړاندې مو چې وويل هر څه چې غواړي ورته يې له بازاره راوښي او د دې سمې او ناسمې غوښتنې پر ځای کړي يا که هغه په کورنۍ کې يا د کور نه د باندې چاته پوچ او کنځل وايي او تاسې پرې غوږ ونه گروئ. ستاسې په سمې پالنې او تربيه سره ستاسې د بچيانو همزولي او ملگري هم لارې ته سمېږي. زموږ د ټولنې زيات پلاران داسې دي، چې هغوی ناوړه کارونه کوي او خپل عيونه پټوي. د کلي او مهلت خلک؛ خو نه دا جرات کولی شي، چې ورته ووايي داسې ولې کوي؟ د کورنۍ غړي؛ لکه مېرمن او بچيان يې هم زړه نه شي کولای، چې د هغه تېروتنې ورپه گوته کړي، که يادونه يې ورته وکړه؛ نو بيا به تيار جنگ جوړ وي.

پر ماشومانو ستاسې شفت او مينه دې تر دې پورې نه وي محدود، چې تاسې ورته جامې، پېزار او د اړتيا وړ خيزونه راوښي. که تاسې له خپلو ماشومانو سره مينه کوئ، وخت په وخت خبرې ورسره کوئ، راز ورسره شريکوئ؛ نو د هغوی د جنسي جذبو او هڅو ته هيڅ توجه نه کيږي، دا يوه اروايي کړه ده او د ماشومانو د روزنې لپاره ښه وظيفه هم ده. ستاسې بچيان ستاسې د لارو ايي او بې ځايه شفت له امله بې لارې کيږي. په زياتو کورنيو کې د مور وپلار، ځوانې او انگور او د وروڼو خوښدو د خپلمنځي جنگ جگړو له امله هم د ماشومانو پر ذهنونو او ارواوو بدي اغېزې غورځي. د هغوی ذهنونه د هرې ښې او بدې پېښې د ثبوتولو لپاره اماده وي، موږ که داسې کورنۍ چاپېريال ولرو، چې تل سر لاس وگرېوان يو، يو او بل ته کنځلي کوو؛ نو ماشومان به مو روړو روانه همدا زده کړه کوي. يو وخت مو چې بچيان ډېر نهيلي شي، په کور کې يې عزت کم شي، د جېب خرڅ نه وي ورسره؛ نو اړ شي چې چېرې وټنښتي. دا چې په کور کې هغه درنښت، د لاسه او مينه نه وي تر لاسه شوې، له کوره د باندې هيڅوک هم هغه ته توجه نه ورکوي. داسې هلکان بيا په لرې ځايونو کې د خپلو خپلوانو کورونو ته پناه يوسي، هلته هم نهيلي شي، چې څه پيسې ورسره وي، هغه ترې لارې شي، کار او کسب يې نه وي زده؛ نو مجبور وي، چې جنسي يې لارېتوب ته مخه کړي. موږ وپلار يې چې بيا هر څومره هڅه وکړي به يې لارېتوب يې نشي راييسارولی.

د نجونو جنسيت او کورنۍ چاپېريال

د نجونو پر جنسيت که موږ هر څومره خبرې وکړو بيا هم موږ دې پايلې ته رسيږو، چې زموږ د کورنۍ د ناوړه چاپېريال له امله دوی ته بدني او اروايي ناروغۍ مو له خپله لاسه پيدا کړې دي. وړاندې مو د هلکانو د جنسيت او پر بلوغ تفصيلي خبرې وکړې، دلته بيا هم دا يادونه کوو، چې هلکان د جنسيت په اړه خپلې خبرې له يو چا سره شريکولی شي او څه نا څه درملنه يې هم کولی شي، پر دوی به زموږ باور پر دې د بې باوري تر

پولې ورسېږي، چې هلکان گرځي، له همزولو سره بندارونه کوي، نارینه وي او څه قیودات او بندیزونه نه وي ورته په همدې وجه شاید خپل جنسیت یې ځایه وکاروي.

همدارنگه که د خپل جنسیت په اړه یې څه ستونزه لرله، له هر ملگري یې پوښتلی شي. پخوا به ډېرو خلکو په خپلو لویو پسې چراغونه د دې لپاره بلول، چې نجونې یې بې لارې نشي او خلک خبرې پسې ونکړي؛ خو اوس حالات بیخي اوښتي دي، اوس پلاران پر خپلو زامنو ډېر بیرېږي؛ ځکه چې د فحاشۍ و سایل بیخي زیات شوي دي، بوختیاوې ډېرې شوې دي آزادي ډېره ده، خپل سړي ډېره ده. په هر وطن کې د ډیموکراسي ډنډورې غږېږي. په پرمختللیو هیوادونو کې خو ښځې دومره خپلواکې دي، چې هر څه پخپله کولی شي. د دې اړتیا نشته، چې مېرمن یې له خاوند نه اجازه واخلي بازار ته لاړه شي. سودا وکړي، ښوونځي ته لاړه شي، ډانس کلب ته لاړه شي، یوایي فرېنډ پیدا کړي. دا هرڅه کولی شي، خاوند یې که څه پکې ویل، ښځه کولی شي، چې چارواکي پرې خبر کړي د زیاتو هېوادونو په محکمو کې د نورو پېښو او عریضو په پرتله د مېرمن او خاوند د خپلمنځي شخړو عریضې زیاتې پرتې وي، هر یوه خپل وکیل نیولی وي.

وړاندې یادونه وشوه، چې یو غوره کورنی چاپېریال دا ټولې ستونزې هواروي. ځینې وخت موږ خپل ناوړه چاپېریال خپله دې ته اړ کړي، چې باید ترې انکاري نه شو. په زیاتو کلیوالو سیمو کې کورنۍ ستونزې د وروڼو او تره زامنو او تره لویو تر مېنځ جنګونه او تل پاتې بدې د دې پایله وي، چې په کډو کورونو کې سره اوسي. د دې علت دا وي، چې یو د بل په تمه وي، گټه څوک نه کوي بالاخره یې خپلوي په دښمني بدله شي. د ډېرو خپلو خپلوانو تاوتریخوالی له دې امله وي پخپل منځ کې یې خپلوي او ودونه سره کړي وي دوی په دې اند وي چې د تره یا د ماما لور یې ښه ورته مالومه وي، چې څه وړ ده، اخلاق، کړه وړه، ښکلا او ځواني؛ خو دې ته یې خیال نه وي، چې د طب له نگاهه نه په خپلو کې ودونه کول وروسته څومره ناوړې پایلې لري. همدا رنگ کورنی تاوتریخوالی په ځای د دې چې د دی خپلوي لاپسې غښتلي کړي، د بدې تر پولې ورسېږي. په دې اړه ډېرې خبرې کېدلی شي؛ خو موږ بیرته راگرځو دنجونو جنسیت ته.

زیاتې نجونې د جنسیت په اړه خپلې ستونزې او ناروغۍ له نورو پټوي؛ لکه وړاندې چې یادونه وشوه، دوی ان خپلو میندو او خوپندو ته هم دا راز نه وايي. په کلیوالو سیمو کې خو بې ان همرازه او همځولو نجونو ته هم حال نشي ویلای، د هماغې ټولنې نارینه وگړي هم خپلې د جنسیت ستونزې له نورو سره نشي مطرح کولای. زیات وخت داسې وشي، چې د نجونو په میاشتني عادت کې ستونزې را ولاړې شي یا په میاشتو میاشتو نه وي او یا هم په میاشت کې دوه درې ځلې ورا ته راځي. د دې او نورو د رحم د ناروغیو که په وخت درملنه ونشي؛ نو د وخت په تېرېدو سره شاید ډېرې ناوړې پایلې ولري. تردې چې داسې نجونې که واده شي د ډېرو اولاد نه زیږي، یا دایمي څارښت لري او یا هم د رحم له نورور ناروغیو سره لاس او گربوان وي.

په زیاتو کلیوالو سیمو کې اوس هم ځینې ناپوهه خلک د واده پر لومړۍ شپه د ناوې درحم د پردې د سالمې او نا سالمې د لیدو په فکر کې وي هغوی یوه سپینه ټوټه د لاندې ورته اچوي او څارنه یې کوي، که له جماع وروسته هغه ټوټه په وینو سره شوې وه؛ نو خوښ شي او داسې انگیري، چې گني ناوې له دې وړاندې له بل چا سره ناروا جنسي اړیکې نه دي ساتلې او که ټوټه په وینو سره نشوه؛ نو بیا نه غواړي، چې نور ورسره ژوند تېرولو ته دوام ورکړي.

هغوی له دې نه نه دي خبر، چې د رحم دا پرده، چې بیخي نازکه وي، له ټوپ وهلو، له زیات حیض، له سایکل چلولو او تېزې منډې سره هم منځه ځي. زموږ د کلیوالو سیمو نورې زړې ښځې چې هغوی تل د داسې پېښو شاهدې وي؛ خپلو بچیانو او وروڼو ته داسې د جهالت خبرې په غوږ کې ورپېچکاري کوي او د تل لپاره د هغې بېچاره ژوند او ځواني له خاورو سره خاورې کړي.

موږ که په کلیوالو ناوړه دودونو هر څومره وغږېږو بیا هم د مور وپلارد لاپروايي او نا سمې تربیې او روزنې له امله د نجونو او ځوانانو د بې لارېتوب عامیلین مور وپلارگرځو.

نجونی باید له واده نه وروسته څه وکړي؟

د پېغلتوب په تېرېدو سره کله، چې جینۍ واده شي؛ نو د ژوند یو بل ارزښتناک پړاو یې پیل شي. له دې وروسته یې کورنۍ مسولیتونه نور هم زیات شي. اوس نشي کولای، چې د پلار د کور په څېر د خسر او خاوند په کور کې هم؛ لکه د پلار د کور په څېر خوب، سېل، لاپروايي او نور... وکړي اوس هغه د کور یوه فعاله مېرمن وي، بچیان به یې وي او نوی ژوند به یې وي.

دلته موږ غواړو، چې لږ نور په شا راشو، هغه داسې چې موږ ته زیاتې ستونزې هغه مهال پیدا کیږي، چې یو ځای چرته له بدو خلکو سره خپلوي وکړو او بیا لاسونه مروړو؛ خو څه په لاس نه راځي. دا چې دا د ټول ژوند سودا وي او بدلول یې شونتیا نه لري باید کوښښ وشي، چې د لور او د زوی لپاره واده په خاطر مناسب ځای وټاکو. پخوا به خلکو ویل، چې د ډېران په سر گل دی، هغه راوشوکه اوبس؛ خو اوس خلک هوښیار شوي دي اوس چې خلک خپلوي کوي؛ نو کورنۍ، قوم، قبیلې، خېل، ځواني، ښکلا، روزگار او د کورنۍ تاریخي شالید گوري او وروسته له هغې ورسره دوستي کوي.

وړاندې یادونه وشوه، چې پخپلو کې واده کول؛ لکه د ماما لور، د تره لور او نورې داسې د وینې شریکې رشتې په داسې ځایونو کې باید خپلمنځي و دونه ونشي. یو خو د طب له نظره د دې پایلې سمې نه وي، علت یې دا وي چې د وینې د گروپ د ورته والي له امله د ډېرو خلکو اولاد نه کیږي، که اولاد یې زیږي؛ نو بېلا بېلې ناروغۍ؛ لکه تلاسیمیا (د وینې سرطان) د بدن د غړو معذورتیا او نورې ناروغۍ له دې امله رامنځ ته کیږي. دویمه بده اغېزه یې پر خپلوي غورځي، په ځای د دې چې اړیکې نورې هم غښتلې شي، نور کورنۍ تاوتریخوالی راولاړېږي او خپلوي خدای مکره په بدې بدلېږي. ښه خبره خو دا ده چې خپل خو هسې خپل وي، نن سبا په کار ده، چې سړی نور خلک راخپل کړي.

له واده نه وروسته ډېری خلک په دې هیله وي، چې خدای پاک ژر نارینه اولاد ورکړي ځینې خلک داسې وي، چې نه غواړي چې اولني دوه کلونه یې اولاد وزیږي؛ ځکه چې په دې سره یې د مېرمنې ښکلا او صحت ته زیان رسیږي. هغه مینه چې پکار ده خاوند ته یې ورکړي له خپل اولاد سره یې نیمه کړي او خاوند ته ډېره توجه نه ورکوي او ډېری خلک، چې یو څو میاشتې یې پرله پسې له انتظاره وروسته اطمینان پیدا نشي، له هغې وروسته خپله مېرمن په بېلا بېلو رنځپوهانو گرځوي او درملنه یې کوي. ډېری خلک د کلي په مشرو مېرمنو دا کار کوي، هغه یې نس گوري بیا ورته وایي، چې نس یې لوېدلی دی او کلیواله درملنه پرې پیل کړي، چې د دې پایلې ډېرې ناوړه وي.

په ځای د دې چې د دې اصل علت او ناروغي څرگنده شي پکار نده، چې خپله خوښه درمل راوښو یا نوره کورنۍ درملنه وکړو. که د ډېر وخت په تېرېدو سره یې بیا هم اولاد ونشو؛ نو د کلي خلک بېلا بېل پېغورونه ورکوي او بېچاره مېرمن یې له اروايي او بدني نورو ناروغيو سره لاس او گربوان شي.

همداسې ډېر ځوانان، چې له واده وړاندې یې خپل جنسیت له نورو څار کړی وي او جنسي لاپروايي یې کړې وي هغوی چې و دونه وکړي؛ نو بېلا بېلې ناروغۍ لري، یو خو دا چې؛ لکه څنگه پکار ده همغسې جنسي غوښتنې او شوق نلري، له خپلې مېرمنې سره په هغه اندازه مینه نشي کولای؛ لکه یو مهذب ځوان یې چې په لومړي ځل ورسره کوي؛ ځکه چې د هغه لپاره دا کیسه نوې نه وي، بله دا چې مېرمنې ته له ورنېږدې کېدو سره سم یې انزال کیږي. همدارنگه نشي کولای؛ لکه یو سالم ځوان چې تر ډېرې مودې پورې په پرله پسې توگه له خپلې مېرمنې سره یو ځای والی وکړي.

ډېرې ځوانان او نجونې، چې لوستي وي او غواړي چې خپل راتلونکی گټه ژوند ته یې څه گواښ پېښ نشي وړاندې تر دې، چې کوژدن یا واده وکړي، له یو مستند رنځپوه سره مشوره کوي، خپل طبي ازموښتونه؛ لکه د منیو معاینه ترسره کوي، همدارنگه نجونې له ماهرو ښځینه ډاکترانو سره مشوره کوي، که کومه ناروغي

لري وړاندې له کوژدن څخه یې درملنه کوي؛ لکه وړاندې چې یادونه وشوه ډېری ځوانان په بېلا بېلو جنسي ناروغيو اخته وي؛ خو له شرمه چاته حال نشي ویلای یا یې د سپرمونو فیصدي کمه وي یا په طبي اصطلاح (ایزو سپرمیا) یانې بیخي سپرم نه لري. په داسې شرایطو کې باید ډېر احتیاط وشي، د بلې تور سرې ژوند باید له خاورو سره ګډ نشي.

ډېر ځوانان داسې وي، چې نه غواړي له درې څلورو زیات اولادونه ډېر ولري، سمه ده پکار همداسې ده، چې له هرو پېنځو کلونو وروسته یو ماشوم وزیږي. له دې سره یو لوري ته یې د مور صحت ته زیان نه رسیږي بل لورته یې پلار په دې بر وي، چې ښه جامه، خوراک څښاک او زده کړې پرې وکړي؛ خو ګورۍ دې ته مو فکر وي، چې نن سبا د اولاد د مخنیوي ټولې لارې چارې له ضرره پاکې نه دي، هغه ګولۍ او ستنې چې په بازارونو کې پلورل کیږي او یا هم د ډاکترانو له خوا ورته ورکول کیږي ارو مرو څه نا څه غبرګون لري، غټ غبرګون یې دا دی، چې د میرمنو میاشتنۍ عادت یې ترتیبه کوي، یا په میاشت کې دوه درې ځله ورته راځي او یا یې څو څو میاشتې میاشتنۍ عادت ورک وي، له سره دوی ته بېلا بېلې د رحم او د نس ناروغۍ پیدا کیږي. اوس په پر مختللیو دولتي او غیر دولتي روغتونونو کې د اولاد د مخنیوي لپاره نورې بېلا بېلې طبي چارې تر سره کیږي، هغه هم یو څه غبرګون شاید ولري؛ خو غوره دا ده چې له ډاکتر سره په دې اړه مشوره وشي او د هغوی د لارښوونو مطابق کار وشي.

له طبي مرستو پرته ځینې نورې هم داسې لارې چارې شته، چې د اولاد د رامنځته کېدو شونتیا یې کمه وي. د مثال په توګه ډېر خلک کنډوم یا کوپنۍ ورته کاروي، یوه بله لاره یې هم شته هغه دا چې مونږ که د مېرمنو میاشتنۍ عادت په درې برخو وویشو، یانې لومړۍ لس ورځې، منځنۍ لس ورځې او آخرنۍ لس ورځې، په لومړیو او آخرنیو لس ورځو کې په رحم کې د پالي فیون په نوم نل ددې لپاره مساعد نه وي، چې سپرم ترې تېر شي په دې شپو ورځو کې د اولاد د رامنځته کېدو شونتیا بیخي کمه وي او په منځنیو لسو ورځو یې امکانات زیات وي. له دې لارې هم سړی کولی شي، چې د اولاد د زېږېدو مخنیوی وکړي. څه مهال چې د مېرمنې امېد پیدا شي، چې اولاد یې په نس دی، باید ډېر احتیاط وکړي درانه څیزونه پورته نه کړي، ټوپ او منډه ونکړي، په غذايي موادو کې کیلسیم او او سپنه لرونکي مواد زیات وخوري؛ لکه هګۍ، شیدې، کورت او سبزي.

د ډېرو مېرمنو چې په نس اولاد وي او کیلسیم لرونکو خوراک موادو ته زیاته اړتیا لري، زړه یې دې ته کیږي، چې د ما شومانو د حساب د تختې خاوره یا پسته شګه او یا هم نیمه لمده خاوره وخوري، ډېرې یې داسې وي، چې د شین چای شمه (پخې) خوري داسې انګیري، چې له دې سره یې د بدن کېلسیم پوره کیږي؛ خو داسې نه ده په ځای د دې، چې دوی ته ګټه ورسوي، برعکس ډېرې ناروغۍ ورته پیدا کولی شي. د معدې، د خوړو د نظام او د اسهال ناروغۍ شاید ورته پیدا شي، رنځپوهان په دې باور دي، چې ډېرې مېرمنې چې د حمل په شپو کې خاورې وخوري که اولاد یې وزیږي، هغوی هم د کېلسیم له کمښت سره مخ وي او خاورې خوري، ډېر خوراځواکي وي، خوراک یې ښه نه هضم کیږي، خټه یې تل پړسېدلې وي. په داسې حالاتو کې د کورنۍ غړي کوښښ کوي، چې مخنیوی یې وکړي، تل یې وهي او د خاورو خوراک ته یې نه پرېږدي؛ خو تر څو چې د هغوی د بدن کېلسیم نه وي پوره شوي هغوی به په ښکاره او په پټه خاورې خوري.

د کېلسیمو د پوره کولو لپاره؛ لکه وړاندې چې یادونه وشوه هګۍ، شیدې، کورت او نورې مېوې او سبزي جات خوړل پکار دي او یا هم له کوم رنځپوه سره مشوره وکړئ.

ذهني او بدني عیاشي او زیانونه یې

وړاندې د نجونو او هلکانو په جنسیت ډېرې خبرې وشوې، دلته غواړو چې پر یو بل اړخ یې رڼا واچوو. موږ او تاسې جنسي بې لارېتوب دې ته وایو، چې یو هلک یا انجلۍ له چا سره ناروا جنسي اړیکې ساتي. سمه ده دا د جنسي بې لارېتوب یوه بېلگه ده؛ مګر له دې پرته یې ځینې نور ډولونه هم شته، چې تر دې لا زیات له زیان څخه ډک دي. په ښاریاتو کې خلک دا باک نه ګڼي که یو هلک له کومې انجلۍ سره انډیوالي کوي، ګاونډي توب ورسره پالي، ټولګیواله یې وي یا یې لري کومه خپلوي او رښته ورسره وي غواړي، چې یو نه یو ډول اړیکې ورسره ټینګې وساتي، دوی هره ورځ په فلمونو او ډرامو کې ګوري، چې عمده برخه د هر فلم او ډرامې د هلک او انجلۍ یاران او پایلې یې یو څه بل څه وي. په ذهني ډول دوی د هماغه فلمي ستوري د جوړېدو هڅه کوي، کوښښ کوي، چې هماغسې جامه او پېزار واغوندي او هماغسې وېښته جوړکړي اکثر چې په لاره یواځې روان وي یا له نږدې ملګرو سره په ګپ شپ بوخت وي د فلمي ستورو پېښې او حرکتونه کوي.

ګورئ ستاسې په کور کې، چې کله هم ستاسې بچیان له کورني روایاتو او بندیزونو څخه سرغړونه وکړه، له درسونو یې زړه تور شي؛ نو تاسې وپوهېږئ، چې دا هلک یا انجلۍ جنسي بې لارېتوب ته مخه کړې ده. زه بیا هماغسې خبرې ته راځم، چې جنسي بې لارېتوب یوازې د هلک او انجلۍ یا هلک له هلک سره یو ځای کېدو ته نه وایي، ستاسې هلکان، کله هم یوازې وي له بېلا بېلو جنسي تصوراتو څخه خوند اخلي. د جنسیاتو ماهرین په دې باور دي، چې له تصوراتي جنسي اختلاط څخه دا غوره ده، چې عملي اختلاط وکړي؛ ځکه چې له دې څخه بدن ته د هغې په پرتله زیات زیان نه رسیږي؛ مګر مونږ دا مشوره هیڅکله نه ورکوو؛ ځکه چې په اسلام کې جنسي لذت پرستي هغه بدني وي یا ذهني د مسلمان لپاره ګناه کیږه ګڼل کیږي.

د کورنۍ کوم غړی یا بل خیرخوا د هلک یا انجلۍ پلار و مور ته هغوی د اولاد د بې لارېتوب ووايي، پر هغوی ډېره بده تمامیږي، هغوی توبې باسي، چې اولاد یې بیخي جنسي پرستي او خود لذتي (له ځان څخه اخیستنه) نه کوي. د جنسیاتو نړیوال پوهان او نوموړ په دې باور دي، چې په سلو کې سل سلنې ځوان له ځان څخه خوند اخلي؛ خو دا چې ځینې یې بیخي عاداتي نه وي، کله کله پرې پېښیږي او ډېری یې داسې دي، چې ډېره ګټه ترې کوي. داسې ځوانان د وخت په تېرېدو سره د قباحات او فساد تر پولو هم ورواوړي، هغوی کوښښ کوي که لاس یې رسېده له څارویو سره هم جنسي اړیکې ټینګوي او خپلې غریزي پرې سروي.

زمونږ د ټولنې یوه بله لویه نیمګړتیا دا هم ده، چې د هلک له هلک سره او د جینۍ له جینۍ سره ناسته ولاړه، ګرځېدل او ویده کېدل عېب نه ګڼي؛ خو نه په اسلام کې داسې کول ناروا دي. تر دې چې دوه خوبندې هم چې پېغلې شي، باید په یوه بستر کې سره څنملي؛ ځکه چې هلک له هلک څخه او انجلۍ له انجلۍ څخه کولی شي خپل جنسي اړتیا پوره کړي. نجونې د بېلا بېلو لغرو فلمونو او انځورونو په لیدو خپل فحش تصورات پرمخه کوي او د فحاشۍ تر پولې یې رسوي. هغوی هم له بېلا بېلو وسایلو او لارو چارو په واسطه خپلې جنسي غریزي سروي. په همدې سبب ډېرو نجونو ته د واده پر لومړۍ شپه د خاوند له لوري بېلا بېلې سختې سپورې، بې عزتي ورواوړي، تر دې چې ډېر داسې پېښ شوي دي، چې خاوند یې په هماغه شپه طلاق ورکړی دی. (وړاندې په دې سکالو (موضوع) مفصلې خبرې شوې دي.)

د ذهني عیاشي او ناوړه تصوراتو زیانونه او پایلې

وړاندې یادونه وشوه، چې پوهان په دې باور دي، چې له عملي جنسي تمایلاتو څخه د تصوراتي لذت پرستي زیانونه زیات دي، دا په دې مانا نه چې ځوانان باید لومړۍ لار ونیسي په دې موخه، چې زیانونه یې کم دي. د اسلام له نظره دواړه ناروا او ګناه کیږه ګڼل کیږي. په اسلام کې خو د زنا او لواطت لپاره ځانګړي حدود ټاکل شوي دي.

مونږ دلته په ناوړه ذهني تصوراتو خبرې کوو، تاسې به چېرته په فلم یا ډرامه کې نیمې لغړې (لوڅې) نجونې لیدلې وي، یا به مو په مجلو کې همدارنگ انځورونه لیدلي وي، یا به مو لوڅې کیسې لوستې وي، تاسو به محسوس کړي وي، چې په انسان کې یو ډول جنسي اشتغال پیدا کوي، د دې په لیدو سره ځانگړې اندامونه راوپارېږي. که نجونې په کوم عشقي فلم کې هلک او انجلۍ ویني، چې غېږې سره ورکوي، سره ښکلوې او یا کومه فحش کیسه یا ناول لولي، په هغوی هم د دې په لیدو یا لوستلو پر دوی باندې یو ډول جنسي ځواک واکمن کیږي. که چېرې دوی د تصوراتي خوند اخیستنې عادتې وي؛ نو په خپلو تصوراتو کې دوی د دې فحش او لوڅو نندارو لوبغاړي جوړېږي.

د انسان په بدن کې د ننه یو ډول غدود دي، دا له جنسي اشتغال څخه متاثر کیږي او یو ډول رطوبت یا لوندوالی خارجوي، پروینې هم د دې اغیزې غورځي. په دې مهال د زړه خوځښت زیات شي، ساه اخیستل او د زړه درزېدل زیات شي. که چېرې مو په دې وخت کې په هنداره کې خپل ځانونه ولیدل؛ نو پر مخ او سترگو کې به مو د وینې یو ډول سوروالی تر نظره شي.

څه مهال چې بدن تر جنسي ځواک لاندې راشي همدا ځواک یو ډول رطوبت یا لوندوالی، د هغه له اصل ځایه کوم ځای، چې هغه خوندي وي، خارجوي. دا بې (د ژوند د جوهر) په مبارک نوم نومولی دی. دلته همدا جوهر حیات په بدني اختلاط کې هم خارجېږي. دا اوبه که د جنسي غړو په واسطه د باندې راوځي او که د ننه پاتې شي یو ډول زیان انسان ته رسوي؛ خو په تصوراتي خوند اخیستنې کې دا د بدن د ننه پاتې کیږي او کرار کرار د متیازو له لارې وځي. له دې سره بېلا بېلې ناروغۍ پیدا کیږي، په اړونده نلونو کې سوزش او درد پیدا کیږي او دس بې سم نه وچېږي، تل په ځان پوی نه وي او سپرم بې له تشو متیازو سره وځي. د دې ذهني کیفیت له کبله، چې وینه کې کوم تغیر راځي، هغه نه یواځې دا چې د وینې فطري دوران او حرکت بې ځایه تېزوي؛ بلکې د وینې نورې بېلا بېلې ناروغۍ رامنځته کوي.

تاسې به اکثره د نجونو او هلکانو پر مخونو دانې لیدلې وي، په هغو کې ځینې داسې وي، چې له درملو سره هم نه جوړېږي، د دې دانو نور علتونه هم شته؛ مگر تر ټولو لوی علت یې ذهني لذت پرستي ده. دا ځوانکې دځینو هلکانو او نجونو پر مخونو دومره ډېرې شي، چې ټول مخ یې بدرنگ کړي.

د خیالي خوند اخیستنې دویم ناوړه اغېز د وینې پر فشار غورځي، وینه په یوه ځانگړي سرعت او فشار سره د بدن په ټولو وړو او لویو رگونو کې گرځي، تر دې چې مازغه او د بدن وېښته هم د همدې وینې سره پایی. دا ټوله وینه زړه پمپ کوي زړه په خپله ځانگړې اندازه پورته پورته لویږي، تاسې چې کله د جنسي ځواک تر اغیزې لاندې راشئ؛ نو د وینې پر سرعت او فشار کې هم سرعت پیدا شي، د زړه ضربان هم زیات شي، په همدې وجه د فطري عادت خلاف د زړه ضربان څو برابره زیات شي. سمه ده زړه به کله کله دا توان ولري، چې دومره پېټی پورته کړي، که تاسې داسې هر وخت د جنسي ځواک تر اغیزې لاندې راځئ، یو وخت به مو زړه ډېر کمزوری شي، یا به مو له عادي حالت څخه زړه غټ شي، یو وخت بیا زړه نشي کولای، چې خپل کارونه په ښه او منظمه توګه سرته ورسوي. د زړه د غټوالي له امله په زړه کې داسې رطوبت (لوندوالی) جمع شي، چې اړین نه وي، له دې امله امکان دې ولري، چې انسان ته بېلا بېلې د زړه ناروغۍ پیدا شي. که نور هیڅ ناروغي نه وي؛ نو د وینې د لوړ فشار ناروغي ورته اړو مرو پیدا کیږي. د وخت په تېرېدو او د عمر په زیاتېدو سره د وینې لوړ فشار، چې انساني فکرونه ورسره مل وي، نور هم جگړي، انسان سترې سترې کیږي. که ډېر لوړ شي؛ نو د مرګي یا د ګوزن (فالج) ناروغي ورسره رامنځته کیږي.

یو مهذب انسان چې هر څومره بدکاري وکړي، له گناه وروسته یې خپل احساس او ضمیر سخت ملامتوي. ویل کیږي، چې ضمیر زموږ په تن کې د یوه ساتونکي او چارواکي په څېر دی، موږ چې کله هم گناه وکړو، هغه مو ملامته کړي. وروسته ډېر خفه یو، توبې باسو او خامې ژمنې له ځانه سره کوو، چې بیا به داسې گناه نه کوو؛ خو زموږ توبه خامه وي موږ ته که بیا زمینه برابره شوه، د گناه د کولو پر وخت مو ښه فکر وي؛ خو له

ځانه سره چل کولو او سترگې پرې پټوو، کله چې گناه وکړو، بيا توبې وباسو، داسې مو ژوند تل په خفگان، گناه، نهيلي او امانونو کې تېر شي.

زيات کسان چې د ورځې يا د شپې د وېده کيدو پر مهال بېکاره تصورات پر مخه کړي، د هغوی احتلام هم ډېر کيږي، د شپې په خوب کې هم هماغسې منظرې گوري. زيات احتلام يا د شېطان غولول هم يوه ناوړه ناروغي ده، چې په پای کې د سړي ملا سخت درد کوي، نس يې تل خراب وي، جريان ورته پيدا شي مانا دا چې په ځان پوی نه وي او مني ترې بهيدلي وي.

پر نجونو هم د دې اغېزې ډېرې بدې وي. اکثره بې زړه او ډارنې وي، په صنف (ټولگي) کې د نورو نجونو پر وړاندې ښوونکې ته ځواب نشي ورکولی، تل نهيلي وي يوازيتوب خوند ورکوي، کله کله يې دا نهيلي ان ځانوژنې ته وهڅوي. نجونې او هلکان تل په دې فکر کې وي، چې د بې لاريتوب له امله به يې له واده وروسته اولاد نه زېږي، يا که طبي معاينات تر سره کړي؛ لکه اېډز او نورې ناروغۍ ونلري، دا او داسې نور فکرونه پر دې سربېره ورته نورې اروايي ناروغۍ پيدا کړي.

زياتو نجونو ته ليکوريا (يو ډول اوبه) ناروغۍ پيدا شي، د دې درې څلور ډولونه دي، د دې په بهيدو سره د بدن ځواک له منځه ځي، ملا او سړي يې هم هر وخت درد کوي، له دې سره يې په رحم کې هم ځينې ناروغۍ را پيدا شي، دا چې دا تکليفونه له واده وړاندې ورته پېښ شوي وي، دوی تل په دې فکر کې وي، چې له واده وروسته به يې اولاد نه زېږي، په همدې وجه له بېلا بېلو اروايي ناروغيو سره لاس وگرېوان وي. په داسې نجونو کې يوه بله د پام وړ دا نيمگړتيا رامنځته شي، چې له واده وروسته يې د سترگو شرم او حيا ورکه شي، جنسي لېونتوب ورته پيدا شي، د جنسي کړنو لور ته يې پام ډېر وي، په پای کې يې د خپل مېړه (خاوند) ژوند هم له بېرغيو مالا مال کړي.

جنسي غريزي!

پر انساني فطرت تر ټولو زياتې اغېزې د جنسي غريزو وي، ليدلي به مو وي، چې زياد کسان د خپلې مېرمنې او معشوقې لپاره مور وپلار، وروڼه، خوېندې او خپلوي د تل لپاره پرېږدي. د ښځو په خاطر چې په نړۍ کې څومره مرگ ژوبلې شوې دي او کيږي، دومره قتلونه به په جنگونو، توپانونو او سېلابونو کې نه وي شوي، دا ټولې د جنس کرشمې دي، زياد خلک د مينې او محبت نوم دې ته کاروي؛ مگر له پردې شاته دا ټول جنسي جذبات او غريزې دي، چې انسان يې رام کړی دی.

انسان د جنسي غريزو د سپښت لپاره څه نه کوي، غلا، قتل، بغاوت، زنا، لواطت، فحش، دروغ، بې تنگي، بدې او.....؛ مگر خدای پاک مونږ ته د دې لپاره خپلې پولې ټاکلې دي، موږ که له هغه نه بغاوت وکړو، ډېره څه به له لاسه ورکړو. اسلام يو داسې دين دی، چې د هر څه لپاره يو ځانگړی چوکاټ لري، موږ که هغه عملي کړو او له هغه چوکاټ څخه ونه وځو هيڅ داسې ستونزې به نه وي؛ لکه پورته يې چې يادونه وشوه.

په نړۍ کې گورو، چې په مېليو انسانان د اېډز په ناروغۍ اخته دي او هره ورځ په زرگونو کسان د دې ناروغۍ له لاسه مري، تاسې وگورئ چرته چې اسلامي هېوادونه دي او څه نا څه قيودات او بنديزونه پکې دي، هلته دا ناروغۍ په نشت حساب ده او که وي هم له بله ځايه ورته راغلي وي. موږ که په صحيح معنو کې د اسلام مبارک دين ته ژمن واوسو او په لارښوونو يې عمل وکړو، هيڅ ستونزه به نه وي. جنسي غريزې د انسان لپاره يو ستر ځواک او چېلنج دی، دا د ټولو ځواکونو سرچينه ده؛ مگر کله کله دا ځواک هم په انسان غالب کېدی شي او انسان سخت کمځواک کوي، که چېرې تاسې غواړئ، چې د خپلو ماشومانو راتلونکي مو روښانه وي، پام کوئ، چې پر ماشومانو مو جنسي ځواک ځواکمن نه شي؛ بلکې دوی داسې جوړ کړئ، چې دوی پرې ځواکمن شي. دا ځواک د تعميري سوچونو او اقدام سرچينه ده، په همدې سبب جوهر حیات ورته ويل کيږي.

پوهان وايي چې د څلورو کلونو په عمر کې ماشوم له جنسي غريزو نه کرار کرار متاثره کېږي؛ مگر هغه پرې پوهیږي نه. د هغه شعور تر دې مهاله بېدار نه وي، څومره چې هغه سترېږي جنسي غريزې د هغه پر سوچونو او د لاسونو په لاشعوري حرکاتو باندې ځواکمنې کېږي. د دولسو کلونو چې شي هغه د خپل بدن په ځانگړو اندامونو باندې پوهیږي، چې له دې نه باید څه کار واخیستل شي. که چېرې هغه ته پخپل کور، کلي او چاپېریال کې ذهني او اروايي آرامتیا تر لاسه نشي هغه اړ کېږي، چې له خپله ځانه خوند واخلي. په کور کې که له هغه سره څومره بد چلند کېږي، په هماغه کچه هغه د جنسي آرامتیا لور ته هڅه کوي.

گورئ! وړاندې مو وویل، چې د انسان لپاره دا یو ستر ځواک دی، چې خدای پاک پرې لورولی دی، د انسان او حیوان په منځ کې د جنس له پلوه هم ځکه ډېر توپیر دی، حیوان ته یې هم یو برید ټاکلی دی او هغه له خپل همجنس سره یو ځای کېږي؛ خو د انسان تقدس او سپېڅلتیا لپاره یې بیا ځانگړي آرونه ټاکلي دي. انسان که له هغه نه سرغړاوی کوي؛ نو له حیوان سره به یې څه توپیر وي؛ ځکه چې حیوان نسبت انسان ته جنسي آزادي لري او دا آزادي خدای پاک د عقل د نه درلود له امله پرې لورولی ده.

د خدای په نزد دا ځواک دومره سپېڅلی دی، چې دا یې د انسان د تخلیق (پیدایښت) یو سبب جوړ کړی دی؛ بلکې د هر ساه لرونکي تخلیق له دې ځنې دی، له دې ځواک نه که هر چا له غیرو فطري لاو چارو گټه پورته کوله هغه به تل له ټکرو سره مخ وي.

زه مور وپلار ته دا ارواپوهنې او جنس پوهنې د تجربو او مشاهدو په رڼا کې دا وایم، چې د ماشومانو د جنسي سرغړاوي نه د بچ کېدو دا لارده، چې په هغوی د پر ځان د باور لرنې او د پرېکړې ځواک پېدا کړی. په هغوی ته د ډار، بې زړه توب او بزدلي احساس مه ورکړئ. دا ځانگړتیا وې په هغوی کې هغه وخت پېدا کېږي؛ لکه وړاندې چې یادونه وشوه، تاسې باید له خپلو ماشومانو سره دوستانه چاپېریال ولرئ، که ماشوم مو هر رنګ خبره ورته وکړي، هغوی ته دا احساس مه ورکړئ، چې گواکې تاسې یې مانا خبره وکړه. د هغوی سهوې په دې ډول اصلاح کړئ، چې هغوی شرمنده نشي، که داسې وشي بل وخت هغوی زړه نشي کولای، چې له تاسې سره کومه ستونزه یا کومه عادي هېره هم شریکه کړي.

د ماشومانو له لاسه که کوم شی مات شو، یا یې یوه داسې کړنه وکړه، چې د زغملو نه وه، تاسې باید هغوی په ښه ډول وپوهوئ، چې بیا داسې کار ونکړي. همداسې په درسونو او ښوونځي کې تاسې د دی تر منځ مسابقي جوړې کړئ، دوی ته ووايست، چې که دا ځل چا په کورس یا ښوونځي کې ښې نومرې واخیستې یا لومړی، دویم، دریم او نومره راغلو، هغه ته به زه پلانکی شی اخلم. همداسې وخت په وخت د دی د درس څارنه کوئ او د خپلې ژمنې یادونه هم ورته کوې، تاسې وگورئ، چې ماشومان مو درس ته څومره هڅیږي او له بې ځایه گرځېدو نه څه وړامنع کېږي.

د زوی او پلار رقابت

تاسې به حیران شئ، چې د زوی او پلار تر منځ څه وړ رقابت وي، هو داسې وي؛ مگر دا رقابت په لاشعور کې نغښتی وي. هر یو زوی دا رقابت محسوسوي؛ مگر اظهار یې نشي کولی. غواړو د رقابت پر دې جذبې یو څه ووايو.

که چېرې تاسې دا راسره ومنئ، چې د پلار او زوی تر منځ ارو مرو رقابت وي، ستاسې لپاره بیا د اولاد په روزنه کې ستونزې نه پېدا کېږي. دا رقابت په هغه ښځو کې وي، چې د هلک مور یا د هلک د پلار مور (نیا) وي. د ماشوم او ماشومې په نفسیاتو کې توپیر وي. هلک د مور مینه زیاته خوښوي او انجلۍ د مور مینه هلک چې څه مهال د مور پیروي؛ نو مور ټوله د ځان گڼي. د هغه شعور تر دې مهاله بېدار نه وي؛ لېکن دا احساس یې بېداروي، چې مور یې پرته له ده نه د هیچا نه شي کېدی. دا داسې یو احساس وي؛ لکه ماشوم چې نانځکه خپل ملکیت گڼي. تاسې تجربه وکړئ، څه مهال مو چې مېرمن بچی په غېږ کې نیولی وي تاسې د

خپلې مېرمنې لاس ونیسئ یا یې پر اوږو لاسونه کېږدئ یا کوم بل داسې عمل وکړئ، چې گواکې تاسې مېرمن خپل ملکیت گنئ؛ نو د خپل بچي غبرگون وگورئ. بچي که په خبرو تاسې نشي ایسارولی؛ نو پر لاس مو تر منع کوي. دا خو به مو ډېر لیدلي وي، څه مهال چې د ماشوم مور کوم بل هلک په غېږ کې واخلي؛ نو خپل ماشوم یې څه غبرگون ښيي.

گورئ! د ښځې او خاوند یو طرفه مینه هم نه پایږي، خاوند له خپلې مېرمنې څخه او مېرمن یې له خاوند څخه د پاکې او سپېڅلې مینې هیله او توقع لري. خدای پاک د دې مینې د تکمیل لپاره په جنسي جذبې کې یو ځانگړې مزه پیدا کړې ده. دا مینه خدای پاک د خاوند او مېرمن په منځ کې روا کړې ده، موږ که تر دې هاخوا حدودو ته اوږو؛ نو له ناوړه پایلو سره به مخ کېږو.

د زوی رقابت له پلار سره هغه مهال زیاتېږي څه مهال، چې هغه د څو میاشتو، د کال یا د څو کلونو وي. پلار یې که د ده شتون داسې گڼي، چې گواکې هغه ماشوم دی، په څه نه پوهیږي، بس یوازې یې په ناروغي دردیږي، په دې ځای کې چې هلک ته څومره اخلاقي گمراهي پیدا کیږي، هومره یې له پلار سره رقابت زیاتېږي. بچي یې تر دې مهاله په دې نه پوهیږي، چې هغه د مور و پلار د زړه سر دی، هغه چې مور و پلار گوري، چې پخپل منځ کې دوی مینه سره کوي، سره ښکلوې او د ژوند ملگري دي، سړی د ده پلار دی او پلار لویه هستي وي؛ بلکې هغه یوازې دا گوري، چې دا کس هم د ده مور غواړي. ماشوم نه غواړي، چې خپله مور یې د بل چا شي، دا یو داسې احساس وي، چې له شعوري استدلاله بیخي لرې وي.

په دې عمر کې ماشوم خپل پلار بېخي بېگانه گڼي، د وخت په تېرېدو سره یې دا احساس نور هم پخپلېږي، پلار یې له زوی سره هیڅ رقابت نه لري، زړه کې ځای ورته لري، ماشوم هم د پلار سترگو ته گوري، پرې نازیږي؛ خو پر دې سربېره یې په لاشعوري ډول په زړه کې د پلار لپاره عقدي نه سپړي او د وخت په تېرېدو سره لا پسې زیاتېږي، ترې یريږي هم؛ ځکه چې پرې حاکم وي. هغه د دې لپاره بېلا بېل جوازات لټوي؛ خو د پلار له امر نه سرغړونه ورته ډېره سخته ښکاري، همداسې یې ټول عمر په همدې کشمکش کې تېر شي.

د نجونو د بې لارېتوب اسباب، د مور او لور رقابت

لکه څرنګه چې هلک خپل پلار رقیب گڼي او د ژوند په ډېرو برخو کې رقابت ورسره لري، همدارنګه ډېرې نجونې خپلې مېندې رقیبانې گڼي. د ښځو نفسیات داسې دي، چې نجونې د مور پر نسبت له پلار سره ډېره مینه لري، په کورني ګډ ژوند کې به مو لیدلي وي، چې که په کورنیو چارو کې یا د جینۍ په شخصي ژوند کې یې که د مور په کارونو کې مداخلت وکړي، یا یې وښکني؛ نو لور یې کوبښ کوي، چې پلار یې د دفاع لپاره پرې خبر کړي.

لکه څرنګه چې هلکان نه خوښوي، چې پلار یې د مور خواته نږدې شي، همدارنګه نجونې نه غواړي، چې مور یې پلار ته ورنږدې شي. په نجونو کې هم داسې جذبات راپارېږي؛ لکه په هلکانو کې چې د پلار پر خلاف کوم جذبات دي. دا نفسیات د وخت په تېرېدو سره نور هم پرمخ ځي. تاسې به په تېره لیکنه کې د زوی او پلار د رقابت په اړه تفصیلي خبرې لوستې وي، اوس راځو د مور او لور رقابت ته.

اکثره مېندې چې څه مهال خپلې لونې د پېغلټوب په درشل کې وويني؛ نو هغوی ته خپل پېغلټوب ورپه زړه کیږي، پر هغوی داسې یو وهم غلبه کوي؛ لکه لور یې چې تر خپل پېغلټوب اخیستی وي. څه مهال یې چې خاوند له لور سره مینه کوي؛ نو مېرمن یې دردیږي. داسې فکر کوي، چې څه مهال هغه ناوې او ځوانه وه؛ نو خاوند به یې همدارنګه مینه ورسره کوله. مور ته یې په زړه داسې ورګرځي؛ لکه هغې چې دې حالت ته راوستلې او زړه کړې وي. دا وهم او وسوسې د مور په زړه کې د لور لپاره یو لاشعوري دښمني پیدا کوي.

زه په کلکه سره وایم، چې له ما سره یوه مور هم دا نه تسلیموي، چې گواکې مور دې له خپل لور سره رقابت او دښمني ولري، هو دوی پر حقه دي؛ ځکه چې دا رقابت په لاشعور کې وي. مور ته یې د دې احساس

او اندازه نه کيږي. تاسې به لېدلي وي، څه مهال چې لور کومه تېروتنه وکړي؛ نو مور يې د سپکاوي او ښکېلو لپاره بېلا بېل جوازات لټوي؛ خو له دې سره سره د مور او لور تر منځ ژوره مينه هم وي. اصلاً د مور او لور رقابت د لاشعور په تيارو کې پټه وي او دوی ته هيڅ نه څرګندېږي، چې د دې علت څه دی.

مېنډې په ناپوهۍ کې د دې وړ رقابت اظهار په بېلا بېلو ډولونو کوي، د مثال په توګه د ځوانو نجونو مېنډې زړښت نه مني. هغوی ډول او سپنګار کوي، شوخې جامې اغوندي، په ښاديو کې نڅاوې کوي او د پېغلو نجونو په ښادونو کې ناسته پاسته کوي. همدارنګه ځينې مېنډې خپلو لونیو ته په وړو وړو خبرو او تېروتنو پېغورونه ورکوي، داسې ډېرې ښځې شته، چې له خپلو زومانو سره د مينې کولو هڅه کوي.

د تېرو ټولو خبرو نه زموږ هدف دا و، چې تاسې کوښښ وکړئ، چې کورنۍ چاپېريال بدل کړئ، له خپل اولاد سره داسې مينه او راشه درشه وکړئ، چې هغوی د بې لارېتوب لوري ته لاړ نه شي. مور دې کوښښ وکړي، چې له هر لوی او کوچني ماشوم سره په کور کې، لکه د تې خوري ماشوم مينه وکړي، همدارنګه مور ته پکار دي، چې په کور کې يوازې کېښي.

خپل ماشومان له رقابت څخې د ساتلو ښه لاره دا ده، چې مور و پلار له خپل اولاد سره په ګډه مينه وکړي، پلار دې خپل بچي ته څرګنده کړي، چې د هغه د مور پر نسبت له هغه سره ډېره مينه کوي، د مثال په توګه يو ښه پلار بايد د اوبو غوښتلو په وخت کې خپل بچي ته ووايي (زويه! مور ته ووايه، چې ماته لږ د څښلو لپاره اوبه راوړي).

د دې غبرګون دا وي، چې زوی يا لور خپلې مور ته په امريه (حکميۀ) انداز کې وايي:

مورې پلار ته مې اوبه ورکړه.

داسې پلار تل زوی ته وايي چې:

ګوره ستا مور څومره ښه ده، په تا څومره فکر کوي، جامې درته مينځي، ډوډۍ درته پخوي، چای درته جوش کوي او.....

هغه د خپلې ښځې پر نسبت زوی ته ډېر اهميت ورکوي، دا رنگ ماشوم خپل ځان د مور و پلار په منځ کې يوه اړيکه ګڼي. د دې دا ګټه وي، چې د ماشوم په زړه کې د پلار لپاره رقابت او کينه نه پېدا کيږي.

يو ښه پلار که خپل زوی يا لور په کومې تېروتنې وښکېځي؛ نو هغه له لرې پرې راتاويږي، د مثال په توګه ورته وايي چې:

ګوره تا زما او د مور بې عزتي کړې ده، د کلي او مهلت خلک تل راته ګېله کوي، ګوره مونږ خو نور سپين گيري يو، اوس به د کورنۍ مسوليتونه ستاسې په غاړه وي او داسې نور.....

که بالعکس پلار راجګ شي زوی او لور ووهي او بې عزته يې کړي، د هغه په زړه کې د انتقام اور تر ډېره لمبې وهي.

ميندې بايد له خپلو لونیو سره ډېرې مشفقانه واوسي، له هغوی سره تل د خپل راتلونکي ژوند فکر وي، چې چا ته به واده کيږي، کوژدن به څه وړ وي، ځوانې او ځسره به يې څه وړ وي او داسې نور..... مېنډې په ځای د دې چې هغوی ته بېلا بېل پېغورونه ورکړي، وې وهي، بايد هغوی ته د هغوی د راتلونکي ژوند په اړه مالومات ورکړي او جايزې غوښتنې يې وړ پر ځای کړي.

تاسې له مور و پلاره څه غواړئ؟

زموږ پلرونه که له موږ سره په ورځنيو چارو کې ښلي، پر موږ ښوې کوي، يا زموږ لباس، لوڅ سر او نور کره وړه نه خوښوي، يا موږ نه پرېږدي، چې عصري وسايل؛ لکه تلوېزيون، انټرنېټ او نور څيزونه وکاروو، يا لکه څرنگه چې پکار ده په پر مختلليو ښوونځيو کې درسونه ووايو. زموږ پلرونو ته دا ټول څيزونه بېګانه دي، نه يې د دې زده کړې ته لاس رسې کيږي او نه يې د رانيولو توان لري، هغوی ته وايي چې:

اوس زمانه ډېره بې حيا شوله، زموږ په زمانه کې دا يو شی هم نه و او نه دومره بې حيايي وه.....
اصلاً پلرونو هغه وختونه له ذهنونو نه دي لرې کړي او هڅه کوي، چې پر خپل اولاد باندې يې هم عملي
کړي.

زه ځوانانو ته وایم، چې ستاسې پلرونه ملامت نه دي، دوی ستاسې دښمنان هم نه دي، نه غواړي، چې
تاسې بې لارې او هلاکه شئ. هغوی خو خپل آرام او اسودگي ستاسې په روزنه قربان کړی دی، تاسې چې
دخپلو پلارانو په خبرو باندې د تفکراتو کومې او معصومیت کومې نښې وینئ، دا له ډېرې خواړي او
مشقت له امله داسې شوي دي. هغوی به شپه او ورځ په ځان يوه کړې وه، زده کړې ترې پاتې وي او په پرديو
هېوادونو کې يې مزدوري کوله، دا هر څه يې ستاسې په خاطر کول.

گورئ! ستاسې پلرونه د نفسياتو ماهرين نه دي. ځينې ځوانان او نجونې چې تر پوهنتونه ورسېږي؛ نو
خپل نالوستي مور وپلار ناپوهه، وروسته پاتې، بې عقل او پېټی گڼي، د دی حقونه نه مني او کم نظر ورته
کوي يا په وړه خبره پر مور و پلار ورغوسه کيږي.

دا چې کور د مور و پلار او د کورنۍ د نورو غړو په سر کور وي سړی ولې داسې وکړي، چې په لوی لاس
خپل ژوند له گواښ سره مخ کړي، ذهني آرامتيا يوازې په کور کې وي، بايد د کورنۍ له ټولو غړو سره،
مينه، محبت او ښه راشه درشه وکړو. که تاسې دا فکر کوئ، ذهني آرامتيا په محلو نو کې ده، دا بې ځايه ده.
آرام له افرادو سره وي، نه له سرو او سپينو او له آسمانڅکو محلو نو سره. که د کورنۍ په غړو کې مينه او
احترام وي، دا تر ټولو پر مختللی ژوند دی.

گورئ! که تاسې د اخلاقياتو پر خلاف يو قدم هم پورته کړئ او لږ زړه احساس هم درسره وي، تاسې ته اړو
مرو پښماني او نارامتيا محسوسېږي. د مثال په توگه که تاسې د لارې په سر يوه روپۍ ومونده، هغه مو
راواخيسته، ډېر به ورته خوشال شئ؛ مگر لږ څه خفگان به هم محسوسوئ، دا به له دې احساسه درته پيدا
وي، چې تاسې د چا ورکه شوې روپۍ موندلې ده. دا دومره وړوکی خفگان دی، چې تاسې يې له ودې وتلی
شئ، مگر دا هم ومنئ، چې پر تاسو خويي اثر کړی دی.

همدارنگه که تاسې د خپل پلار، نېکه يا د بل کوم سپين گيري عزت نه کوئ او د پخوا زمانې خلک يې
بولئ؛ نو دا ومنئ، چې يوه لوري ته تاسې خپل ځانونه د فخر او رعب تر اغېزې لاندې راولئ او بل لورته به
ستاسې زامن له تاسې سره همداسې ناوړه رویه کوي. ستاسې لپاره دا خفگان پټول يوه لاشعوري هڅه ده، دا
په دې چې تاسې د خپلو مشرانو بې عزتي کوئ. د مشرانو قدر نه کول دا نساني فطرت پر خلاف کړنه ده.
اسلام درته وايي چې:

د مور تر قدمونو لاندې جنت دی.

دا متل نه دی؛ بلکې خدای پاک مور ته دا عظمت ورکړی دی او همدارنگه پلار درواخله پوهان وايي، چې د
اولاد لپاره مور و پلار د قبلي حيثيت لري.

ويل کيږي، چې د گناهونو سزا د قيامت په ورځ ورکول کيږي؛ مگر له بده مرغه چې زموږ ځوانانو ته له
همدې امله په دې دنيا کې سزا ورکول کيږي، هغوی تل ناارامه وي او په خپلو گناهونو کې غرق پرق وي.
اسلام وايي، چې که مور و پلار درته ووايي، چې خپله مېرمن دې طلاقه کړه، هم به يې طلاقه کوي، که
پلار دې مسلمان نه و او ډېر معذوره او ناروغه و، غوښتل يې چې له خدای پرته د بل چا عبادت وکړي، ته به
يې کليسا يا بتکدي ته په شا وړې، په هيڅ صورته له مور و پلاره لاس نه شې اخيستلی. تردې چې که درته
ووايي، چې اسلام پرېږده او کفر اختيار کړه، په دې وخت کې ته کولی شې، چې خبر يې ونه منې، نور يې په
هيڅ حالت کې له اطاعت څنې نشې لاس په سر کېدلی.

اروايي خوښي او بدني ځواک

که چېرې تاسې دا فکر وکړئ، چې ستاسې پالنه او تربیه سمه نه ده شوې، له دې امله تاسې به لارېتوب ته مه کړې ده. د دې دا مانا شوه، چې تاسې نور حالاتو او ستونزو ته تسلیم شوي یاستئ او د زغم وسله مو پر زمکه اېښې ده. د نفسیاتو علم تاسې ته ډاډ او زېږی درکوي، چې گورئ ستاسې شخصیت دومره قوي دی، چې تاسې له دې ستونزو په آسانی سر وتلی شئ. موږ دا خبرې جنسي به لارې کسانو ته کوو، چې گورئ اوس هم وخت تېر نه دی، زه تاسې ته لارښوونه کوم تاسې په ما پسې قدم په قدم راځئ، زه چې څه درته وایم یا مې، چې څه په دې کتاب کې درته ښودلي او ویلي دي په هغې عمل وکړئ، که خدای کول تاسې به د دې له ناوړه پایلو وژغورل شئ.

ځینې داسې خبرې دي، چې ځوانانو له وړو وړو ډنډونو څخه ځانونو ته دریاښت جوړ کړي دي، هغوی جنسي جذبې پر خپلو ذهنونو او مغزو سپرې کړې دي د هغوی پر سوچونو جنس غالب شوی دی، د دا رنگ سوچونه دوه ډولونه دي، یو یې جنسي خیالات دي، چې ذهني به لارېتوب هم ورته ویل کیږي او دویم ډول یې دا دی، چې هغوی تل د خپل جنسي ځواک په اړه سوچونه کوي، چې هغوی خو د دې له امله کمزوري شوي نه دي، خدای مکره په اېډز خو به نه وي اخته، په چل ول کې ملگرو پوښتي، چې د اېډز ناروغۍ نښې په څه ډول وي، که لږ څه نښې هم په ځان کې وويني؛ نو لکه د موم ورته ویلي کیږي. دا رنگ و همونه د دوی ژوند له بېلابېلو گوانښونو سره مخ کړي.

د نفسیاتو علم وایي، چې د انسان شخصیت او د هغه کره وړه د سوچونو او خیالونو هنداره وي، مانا دا چې انسان څه وړ سوچ کوي، د هغه کردار او شخصیت هم هماغسې وي یا هماغسې جوړیږي. گورئ! تاسې دا په ذهن کې کېنئ، چې دا یو اروايي ځواک دی، چې انسان هماغسې جوړوي څه رنگ چې هغه سوچ کوي. که تاسې د جنس په اړه یو فحش تصور کوئ؛ نو په لاشعوري ډول ستاسې په قول او فعل همدا ځواک ځواکمن کیږي؛ ځکه چې تاسې همدا سوچونه کوئ، چې تاسې خو د یوې هم نه شئ، له همدې امله تاسې رښتیا هم په جسماني ډول د یوه کار جوگه هم نه یاست.

دا رنگ سوچونه تاسې له بې کاره عادتونو څخه پرته له دوو نورو گواښونو سره مخ کوي. لومړی دا چې تاسې تمامه ورځ د جنسي ځواک په اړه پوښتنې گروېږنې کوئ په کتابونو، مجلو، فلمونو او انټرنېټ کې په دې اړه پلټنې کوئ. تاسې چې په دې اړه څومره څېړنې وکړئ، ستاسې وهم نور هم پسې ډېرېږي؛ ځکه چې ستاسې شعور په هر قدم تاسې ملامتوي او داسې مالومات راتولول بیا یوه بله لویه ستونزه ده، ځکه چې تاسې هر چاته دا راز نه شی ویلای.

دویم دا چې تاسې له دې ستونزې نه د خلاصون لپاره جعلي او غیر مستند رنځپوهانو ته مخه کوئ، هغوی ستاسې د بدني ناروغیو درملنه کوي، نه د اروايي ناروغیو درملنه. تاسې هیڅ مه کوئ، ما پسې راځئ زه مو لارښوونه کوم؛ خو په شرط د دې، چې له خپل ذهن څخه ټول وهمونه لرې کړئ. همدارنگه له خپل ذهن څخه د جنس توری هم لرې کړئ. داسې وگنئ، چې گواکې په تاسې کې هیڅ جنسي جذبه او ځواک نشته دا ځکه چې تاسې په ورځني ژوند کې د خپل ځان او خپلې ټولنې لپاره خپل مسولیتونه هېر کړي دي او خپله ټوله توجه موجسې ځواک او جنسي غوښتنو ته ورکړې ده. له همدې امله تاسې انحراف (سرغړونې) او وهم ته کډه کړې ده. د جنسي ځواک په ساتلو کې دا کار دی که چېرې دا تاسې د ذهني او بدني عیاشي لپاره ونه کاروئ؛ نو دا ستر ځواک جوړېږي او ستاسې د راتلونکي په جوړولو کې ستاسې ډېره مرسته کوي. ستاسې د تباهي لوی علت دا دی، چې جنسي ځواک یواځې د عیاشي وسله بولئ. له همدې امله له انسان څخه خپل صحت او خپل راتلونکی هېر شي او په نورو لارو سر شي. سر له اوسه دا جذبه او ځواک ل یاده وباسئ. داسې وگنئ، چې دې ځواک پر تاسو هیڅ اغېزه نه ده کړې، یا یې که پر تاسې اغېزې کړې دي، اوس یې تاسې له سره جبران کوئ. پرته له دې که تاسې خپله اروايي خوښي او خپل سالم بدني ځواک غواړئ؛ نو لومړی باید اسلامي ارونو ته پابند واوسئ، پر اسلامي قوانینو عمل وکړئ. هغه څه چې اسلام مو ترې منع کوي او پرقران او احادیثو ثابت شوي دي، باید له هغو اعمالو څخه لاس واخلو.

د جنسي بې لارې کس اروايي او بدني ناروغۍ

که په ژور تاسې د نفسیاتو علم ولولئ؛ نو تاسې به حیران شئ، هغه دا چې دانسان کړه وړه، کردار، شخصیت او د نفسیاتو د ټول نظام بنسټ پر جنسي ځواک ولاړ دی. په جنسي ځواک کې دومره زور دی، چې انسان یې د زور مخه نشي نیولی. یوې خوا ته که دا ځواک د خوند اخیستلو وسیله ده او ځان ساتل ترې ډېر ستونزمن دي، بل لور ته د دې بې ځایه کارول انسان له بېلا بېلو وهمونو او ناروغیو سره مخ کوي تر ټولو غټه خبره دا ده، چې د دې اثرات لا شعوري وي.

له لا شعور ذهن څخه چې کومې پېښېمانې او ارمانونه چې راوړېږي، هغه مخامخ هغه ځای ته پنا وړي، کوم ځای کې چې د جنسیت په اړه په زړه پورې خیالات او افکار دي. دا د انسان د عمل او د هغه د غبرگون یوه صحنه وي، له دې نه لاس اخیستل داسې دي؛ لکه انسان وایي، چې زه بېخي خوراک څښاک نه کوم. دا د خود لذتي یا له دځانه د خوند اخیستنې پېلامه ده. له دې ځایه انسان ته موقتي آرام تر لاسه کیږي؛ خو دا خوند او آرام د ډېر کم وخت لپاره وي، څه مهال چې انسان سترگې پرانیزي؛ نو خپل ضمیر یې لکه بادار پر سر ودریږي او ډېر ملامته کړي، بیا چې څه موده تېره شي پر بلې گناه واوړي یا بل کوم وخت بیا له ښکلیو خیالاتو سره غاړه غړۍ شي ښه پوهیږي، چې دا عمل د ده لپاره څومره اروايي او بدني زیانونه رامنځ ته کوي؛ خو په هغه وخت کې سترگې پرې پټې شي گناه وکړي وروسته بیا پېښېمانه وي، لاسونه مروړي، داسې یې ټول عمر په همدې کشمکش کې تېر شي.

په بدني توگه داسې ځوانان، چې عیاش او بې لارې وي او له ځان څخه د خوند اخیستنې عادي وي، په لاندې ناروغیو اخته کیږي.

۱_ د زړه ضربان یې تل زیات وي او تل خفگان محسوسوي.

۲_ د ساه په اخیستو کې ورته ستونزه وي؛ لکه د سابندي د ناروغ چې تل یې ساه بندېږي.
 ۳_ د هاضمې او معدې نظام یې خراب وي، خواړه یې په سمه توګه نه هضم کیږي.
 ۴_ جګړ یا ښه بې ښه کار نه کوي، چې له کبله یې بدن ته تازه وینه نه رسیږي.
 ۵_ د گردو یا پښتورګو ناروغي تر ټولو ناوړه وي، له دې امله د پوستکي بېلا بېلې ناروغۍ انسان ته پیدا کیږي.

۶_ حافظې یې خپل ځواک له لاسه ورکړی وي او هره خبره یې له یاده وځي.
 ۷_ مثانه یې کمزورې وي ځینې وخت داسې وي، چې په ځان پوی هم نه وي او تشې متیازې ترې لارې وي، همدارنګه مذي او مني هم بې اختیاره ترې خارجېږي.
 له بدني ناروغیو پرته ځینې اروايي ناروغۍ هم ورته پیدا کیږي، چې په لاندې ډول دي:
 ۱_ ارادي ځواک، د پرېکړې ځواک او پر خپل ځان یې باور ختم شي.
 ۲_ داسې کس ډېر ډارن او بې زړه وي، په هره کیسه او هر کار کې شرم محسوسوي.
 ۳_ داسې کس ته غوسه هم ډېره ورځي او څه یې له لاسه هم نه کیږي.
 ۴_ زړه یې نه غواړي، چې له کورنۍ او نورو ملګرو سره ټوکې ټکالې، خدا او راشه درشه وکړي.
 ۵_ ذهن یې له شکونو او اندېښنو ډک وي، دهر چا او هر شي راتلونکي ورته تیاره برېښي، شپه که هر څو په ارام خوب وکړي؛ مګر سحر چې راپورته شي، وجود یې تېکه تېکه وي او له ناراستۍ نه پورته کېدلی نه شي.

۶_ داسې کس ارو مړود نشه یې توکو په کارولو موخته وي.
 ۷_ تل د ځانونې سوچونه کوي؛ مګر له مرګه یې ډار هم کیږي.
 د دې ناروغیو لړلیک به تاسې حیران کړي یی، چې د دومره ناروغیو درملنه خو ناشونې ده؛ خو تاسې به دې ته هم حیران شئ، چې درملنه یې ډېره آسانه ده، هغه دا چې که تاسې په ذهني تمایلاتو کې بدلون راوستو؛ نو دا یوه ستونزه به هم نه وي. موږ په طبي ډول د هرې ناروغۍ بېله بېله درملنه کوو؛ مګر د اروايي، ذهني او د جنسي بې لارې کسانو درملنه په سالم فکر، کلکې ارادې او ذهني مثبتو تمایلاتو باندې کیږي، چې نه کوم رنځپوه ته ورتګ غواړي او نه کومه مالي ستونزه لري او پر دې ټولو سربېره ارادي ځواک ډېر اړین دی.

گورئ! زموږ د ټولنې ځوانان چې کومې تېروتنې کوي؛ نو کوشش کوي، چې دخپل ضمیر د ملامتیا سربېره کوم بل ملګری ته هم هغه کیسه وکړي هغه یې هم وغندي، یا تسلي ورکړي، چې رښتیا هم بد کار شوی دی؛ مګر جنسي بې لارې کس له ګناه وروسته دومره متزلزله شوی وي، چې نور خو پرېږده له خپله ځانه هم کوښښ کوي، چې خبره پټه کړي.

د ګناه د احساس پر انسان دا اغېزه هم وي، چې انسان وهم اخیستی وي هغه فکر کوي، چې د هغه پر ګناه هر څوک خبر دي، په هغه پورې خاندني او د هغه پر خلاف خبرې کوي. د ده دا وهم د هر چا خلاف وي. که څوک له مینې او خواخوږي نه خبرې ورسره وکړي، پر هغه یې هم شک وي او خبرې یې بدې پرې لګیږي. هغه په داسې وهم او شک کې ښکېل وي، که هر څوک یې د تکلیف په اړه هر رنګ مشوره ورکړي هغه ورته د شک په سترګه گوري.

دا ټولې د ضمیر کرشمې دي، ضمیر د خدای پاک (ج) هغه لورېنه ده، چې انسان تر وسه له ګناهونو بچ کوي؛ مګر انسان د تخریبي سوچونو او جذبو له امله د ضمیر پر ځواک بری مومي. له ګناه وروسته ضمیر بیا هم ځواکمن وي. ضمیر انسان ملامتوي او خپل غبرګون ښيي، دلته انسان له دوه رنګه پېښو سره مخ کیږي یو دا چې انسان د ضمیر له آواز څخه تښتي، دویم دا چې د ضمیر سزا مني. دا چې ځینې هلکان اونجونې د

ځانورښي هڅه کوي د هغوی نفسیاتي علت همدا وي، چې هغوی د خپلو کړنو سزا غواړي، دا د ضمیر سزا وي، چې انسان ورته مجبور کړی وي.

گورئ! کوم کس چې قتل وکړي؛ نو انساني فطرت د غبرگون پر بنسټ هغه د قتل درد نشي هضم کولی، د هغه پر دماغو وینه وڅیږي، ځینې قاتلان کوښښ کوي، چې د نشې په زور قتل له یاده وباسي، ځینې کوکې او نارې کوي پر خلکو قهریږي. داسې خلک مېرني نه وي؛ بلکې قتل کولو له دوی نه بزدلان جوړ کړي وي. هغوی له دغې بزدلۍ او د ضمیر له پېغور څخه د خلاصون لپاره چغیږي او پر نورو خلکو غوسه کیږي. زیات داسې قاتلان دي، چې خپل جرم پټوي، له خپل دښمنه هم یريږي؛ خو په دې خوشاله وي، چې چارواکي یې بوځي او بندي یې کړي، څه مهال چې پر قتل اعتراف وکړي، بیا یې زړه سوږ شي. له دې نه دا جوتیږي، چې د ضمیر د سپکوالي لپاره پر گناه اعتراف او اقرار کول ښه لاره ده.

همدارنگه کیفیت په خود لذتي (له ځان څخه خوند اخیستنه) کې هم وي؛ مگر په دې کې انسان کوکې او چغې نه وهي، پر خپلې گناه اعتراف نه کوي، له دې گناه څخه وروسته د ضمیر غبرگون داسې وي؛ لکه قتل یې چې کړی وي دې وخت کې انسان د تېښتې لاره غوره کوي او پر نشه یې توکو خپلې غریزې سپړي. قتل خود انسان له لاسه شاید یوه واروشي؛ مگر جنسي بې لارېتوب ته سپړی هر وخت لاس رسې لري، چې بالاخره د عادت ښه غوره کړي. داسې که هره ورځ انسان گناه کوي او خپل ضمیر یې هره ورځ ملامتوي، د ضمیر او عادت دا جنگ بیخي مستقل پاتې شي، یو وخت انسان یو داسې اروايي ناروغ جوړ وي، چې درملنه یې ډېره کرانه وي.

لا شعوري ذهن دومره ستر ځواک دی، چې ستاسې سوچونه او کړه وړه په خپله ولقه کې اخیستلی شي او چې کومې خوا ته وغواړي تاسې بوللی شي. ستاسې جنسي بې لارېتوب او د ناوړه عادتونو ذمه وار ستاسې لا شعور ذهن دی. دا چې داد د بدن د نورو غړو په څېر نه محسوسیږي په همدې وجه یې طبي درملنه او پټۍ نه کیږي، دا به تاسې پخپله قابو کوئ.

اروایي آرامتیا او درملنه

زموږ د ټولنې د سپړو او ښځو بدبختي داده، چې زیات یې له دوی ځنې ودونه هم کړي دي او سر بهر پر دې جنسي بې لارېتوب ته هڅه هم کوي. دا نو د فحاشۍ آخري برید دی؛ ځکه چې په داسې کولو د ښځې او خاوند تر مېنځ تضاد پیدا کیږي او د هغې اغېزې پر کورنۍ او بچیانو غورځي.

دویمه غټه نیمگړتیا زموږ د ټولنې د ځوانانو اونجونو داده، چې جنسي بې لارې خلک یې اکثره لوستي دي او یا د زده کړو په جریان کې دي. زموږ دې لولپه ټولنې ته، چې تاسې لوستي ځوانان او نجونې څه ورنکړئ، د جهالت له تیارو څخه یې رارونه باسئ؛ نو نالوستي خلک خود نشي کولای.

ځوانان د قوم مټې دي. تاسې ته راتلونکې کې ډېره څه په مخکې دي، نړۍ کوم ځای ته ورسېده او لا به چېرې ځي. په عملي او تخنیکي زده کړو کې د ځوانانو ونډه ډېره اړینه ده. تاسې به کله کله هڅه کړې وي، چې له ناوړه کړنو څخه لاس واخلئ؛ خو بریالي شوي به نه یاست؛ مگر تاسې راسره دا ومنئ، چې تاسې د زیار اېستلو سر بهر هم زیار نه دی ایستلی، په لا شعوري ډول تاسې په دې هڅه کې یاست، چې څوک مو له دې ښکلیو او په زړه پورې تصوراتو څخه بې برخې نه کړي. ښه لاره داده، چې په شعور ډول سوچ پرې وکړئ. دا تصورات او بې کاره خیالات خپلې مخې ته کېږدئ او ویې گورئ. د خپل تباه شوي ژوند تدارک هم وکړئ څرگنده به شي، چې دا ټول د بې ځایه تصوراتو له لاسه داسې شوي دي.

دا اندازه تاسې په داسې انداز واخلئ؛ لکه یو تکره رنځپوه، چې د کومې ناروغۍ تشخیص کوي، وروسته تاسې دا تصورات او خیالات له لا شعور ذهن څخه بېلا کړئ او چې کله هم دا ستاسې ذهن ته راځي.

کاروبار پرېږدئ او دا په شعوري ډول وڅارئ او پایلې یې وگورئ. څه موده به تاسې له ستونزو سره مخ وئ؛ مگر یو وخت به خپله نتیجه په لاس درشي.

سربېره پر دې خپل ذهن صحت مند جوړ کړئ داسې فکر وکړئ، چې تاسې د خپل دې سپیشلي تصور په خبر پاک یاستئ، دا تصور په خپل ذهن کې په ښه توګه انځور کړئ. له دې سره سره له خپلو خپلوانو او انډیوالانو سره ښه راشه درشه پېل کړئ، د ورزش لپاره یو وخت درته وټاکئ. لنډه دا چې یو مهال وېش درته جوړ کړئ او د هغه له مخې خپل ورځني کارونه پر مخ بوځئ. داسې مه کوئ، چې یو څو ورځي عمل پرې وکړئ بیا جنسیت درباندي غالب شي، یا مو نورې بوختیاوې پر سر واخلي. کونښن وکړئ، چې تعمیری کارونه وکړئ او خپل ځان په ښو کارونو کې بوخت وساتئ.

ستاسې د خپل ذهن د رام کولو ښه لاره دا ده، گورئ تاسې څو خپل کور او چاپېریال نشئ بدلولی؛ مګر له کوره تر ښوونځي، تر دفتر، تر بازار او د کاروبار تر ځایه خپله لاره بدله کړئ، پنخوا چې په کومه لاره ورتللئ له دې وروسته په بله لاره ورځئ. په نوې لاره کې به ښي او کیني خوا ته تاسې نوي شيان، ونې، کورونه او نور شيان ووينئ. په کور کې هم دا وړ بدلون راولئ. د مثال په توګه مېز او چوکۍ مو لومړی یوې خوا ته ایښي و او س یې بل ځای کېږدئ. کمږې مو پرده نه درلوده پرده ورته واچوئ، لنډه دا چې د هر یو شي ځای بدل کړئ. زیات ډاکترانو ناروغانو ته د چاپېریال د بدلولو مشوره ورکوي، په داسې کولو سره یوې خوا ته ناروغ ته اروايي ارامتیا تر لاسه کېږي او بلې خوا ته بدني ځواک پیدا کوي.

د دې دا مانا شوه، چې که تاسې په خپل ذهن کې بېکاره تصوراتو او خیالاتو ته ځای ورکړی دی، داسې هم کولی شئ، چې تعمیراتي سوچونه پکې ځای کړئ تاسې د ښو خیالاتو په کولو کې زړه رانښکون پیدا کړئ او کونښن وکړئ، چې خوند ترې واخلي او عملي یې کړئ.

عجبه خبره دا ده چې څوک څومره بدکار او گناه کوي او له هرې خطا وروسته سخت پښېمانه وي، همدومره یې د گناه لور ته مېلن زیاتېږي. زه دا نه وایم، چې تاسې په گناه مه پښېمانه کېږئ، ما چې وړاندې څه درته وویل، چې که چېرې تاسې خپل خیالات تعمیراتي جوړ کړل او له زړه نه مو داسې وکړل بیا مو د گناه لور ته مېلن کمېږي.

که تاسې زر ځله هم توبه وباسئ تاسې نه پرې بریالي کېږئ، د دې علت دا دی، چې څه مهال چې تاسې توبه ماتوئ؛ نو په تاسو کې د ماتې، پښېمانې او د قهر یو ګډ تریخ احساس راپیدا کېږي، هغه د گناه له احساس سره یو ځای کېږي او زهر ترې جوړېږي. دا زهر تاسې له اروايي نیمګړتیاوو سره مخ کوي. هغه ستاسې ځانګړتیاوې او ارادې د شمعې په څېر ویلي کوي. دا اروايي نیمګړتیا کرار کرار د بدني ناروغیو سبب جوړېږي. له دې سره په ځوانانو کې د انزال، احتلام (شیطان غولول) او د جریان ناروغۍ رامنځته کېږي او په نجونو کې له واده وړاندې د لېکوریا (یو ډول ناروغي) او د رحم نورې ناروغۍ رامنځته کېږي.

ځینې خلک داسې وي، چې له گناه وروسته له ځان سره قسم وکړي، چې بیا به داسې کار نه کوي؛ مګر په لږ وخت تېرېدو سره بیا گناه ترې وشي، بیا قسم وکړي او بیا گناه ترې وشي، په شعوري ډول دوی ته څرګنده وي، چې یوې خواته د گناه عذاب او بل لوري ته پر قسم ختل، لنډه دا چې د هرې گناه په کولو سره هغوی دوی گناوې کوي، او هر ځل یې خپل ضمیر ملامتوي. ستاسې لپاره ښه دا ده، چې له توبې او قسم کولو تېر شئ؛ بلکې په هغو لارښوونو عمل وکړئ، چې مونږ یې یادونه وکړه.

ستاسې لپاره یوه ډېره په زړه پورې نسخه دا هم ده، چې له ځان سره پخه ژمنه وکړئ، چې پېنځه وخته به لمونځ نه قضا کوئ؛ ځکه چې په قران شریف کې خدای پاک وایي چې: لمونځ تاسې له بدو اعمالو منع کوي. له خدای پاک څخه ډېرې دعاګانې وغواړئ. لمونځ د دې لپاره مه کوئ، چې خدای پاک یې بدله درکړي یا د دې لپاره دعا مه غواړئ، چې تاسې خدای پاک ته لمونځ ادا کړی دی؛ بلکې دعا د دې یقین د پخلي لپاره

وغواړئ، چې ستاسې اروا او ضمير نور بيخي پاک شوی دی. دعا په داسې انداز وغواړئ، چې تاسې دا باور ولرئ، چې تاسې خدای پاک ته مخامخ یاست او هغه تاسې گوري ستاسې اوري او بدله يې درکوي.

د جنسي ځواک د پياوړي کيدو لارې چارې

په نجونو او هلکانو کې جنسي ځواک له يو ډول غدودو سره اړيکې لري، هر غدود پر خپل مسير يا چورليز چورلي. ذهني او بدني محرکات دا په خوځښت راولي. له دې ځنې يو ډول اوبه خارجيږي، چې يوه برخه يې له جنسي اندام څخه وځي او يوه برخه يې دننه په بدن کې پاتې کيږي. د دې يو څه برخه اړو وځي؛ خو له دې زيات اخراج ته يې اړتيا نه ليدل کيږي. له جنسي مېلان څخه هم دا رطوبت خارجيږي. موږ که غدودو څخه د اړتيا وړ اوبه خارجې کړو، پر بدن خاصه اغېزه نه کوي؛ خو که پر غدودو فشار راولو، د بدن پر ټولو برخو مو اغېزې کوي.

ځينې خلک داسې وي، چې معمولي د يوه نيم لغړ انځور يا فلم په لېدو يې هم انزال کيږي نور خلک مشوره ورکوي، چې اړو وځي جنسي کمزوري لري، بايد له کوم حکيم څخه درمل ترلاسه کړي. حکيمان ځينې داسي درمل ورکوي، چې جنسي اندام پرې مالش کيږي؛ خو دا په ياد لرئ، چې د بې وخته انزال اړيکې له جنسي اندام سره هيڅ نشته، دا د بدن د ننه په ځواکمنتيا پورې اړه لري او ځينې وخت د عصبي ناروغيو له کبله هم دا ستونزه رامنځته کيږي.

په بازارونو کې له غير رسمي ډاکترانو او حکيمانو سره د جنسي ځواک د ځواکمن کېدو لپاره ځينې درمل؛ لکه گولۍ، ستنې او ژاولې پلورل کيږي؛ خو گورۍ فکر مو وي، چې دا درمل ستاسې جنسي ځواک هيڅ نشي زياتولی، په دې څيزونو کې داسې مواد گډ وي، چې سړی انزال ته ژر نه پرېږدي او د انزال شېبې اوږدوي. فکر مو وي، چې له دې امله زياتې جنسي ناروغۍ انسان ته رامنځته کيږي. د جنسي ځواک د پياوړي کيدو لپاره که تاسې په اسلامي آرونو عمل وکړئ، له خود لذتي څخه ډډه وکړئ او بې ځايه خپل دا ځواک ونه کاروئ؛ نو هيڅکله به له جنسي کمزوري سره مخ نه شئ. بيا هم که تاسې دا کمزوري لرئ په خوراكي موادو کې؛ لکه سبزي، مېوې، هگۍ او ماهيان دا داسې څېزونه دي، که تاسې دا څېزونه تل په مناسبه خوراک سره وخورئ، ورزش ورسره وکړئ او له بې ځايه درملو خوړلو څخه ډډه وکړئ، همدا رنگه له هر رنگه نشه يي توکو له کارولو څخه لاس واخلئ، زه تاسې ته وعده درکوم، چې تاسې به له هيڅ بدني، جنسي او اروايي ناروغيو سره مخ نه شئ.

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library